

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2016. ■ GODIŠTE X. ■ BROJ 61 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Hodočasničko ljetno u godini izvanrednog jubileja milosrđa

**Blagoslovljen
Dijecezanski muzej**

**U Požegi održan kolokvij
o Ivi Dulčiću**

**Proslavljenja 40. obljetnica
Župe sv. Leopolda Mandića
u Požegi**

**U Slatinskom Drenovcu
služena sveta misa za žrtve
partizansko-komunističkog
progona**

**Biskup na Trsatu s osobama
u razvojnim poteškoćama**

ŽIVOT MLADIH

**Hodočašće učenika
katoličkih gimnazija u Voćin**

**Biskup primio kandidate
za Bogosloviju**

**Biskupijski susret
ministranata u Voćinu**

**Misa zahvalnica za učenike
požeških katoličkih škola**

IZ NAŠEG CARITASA

**Polaznici programa
Romske odgojne zajednice
posjetili Požegu**

**Caritas organizirao akciju
»Razmijeni i daruj«**

DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević

Hodočašća u godini Izvanrednog jubileja milosrđa

»Neka svaki sudionik hodočašća zagовором Isusove Majke bude ispunjen iskustvom Božje blizine i očinske nježnosti, darom nutarnje slobode i mira, osnažen u nemoćima, utješen u žalostima, ohrabren u kušnjama, ozdravljen na tijelu i u duši.«

ZAJEDNIČKI PASTORALNI PROGRAMI TIJEKOM LJETA

Hodočasničko ljetno u godini Izvanrednog jubileja milosrđa

Započelo je ljetno u godini Izvanrednog jubileja milosrđa. Ono je ispunjeno pastoralnim programima u čijem su središtu hodočašća u marijanska svetišta, sveta mjesta u kojima nam je po zagovoru Isusove Majke otvoreno blago Božjeg milosrđa, ostvareno Isusovom mukom, smrću i uskrsnućem, njegovom ljubavlju za nas.

U svetištima se stoljećima čistila i učvršćivala vjernost naših očeva i majki prema Isusu Kristu i njegovoj Crkvi, obnavljalo opredjeljenje za evandeoske vrijednosti i njihovo svjedočenje u obitelji i društvu. Hodočašće je put na kojem susrećemo Boga u njegovoj posvemašnjoj darovanosti čovjeku u Isusu Kristu, rođenu od Marije Djevice, te se obogaćujmo onom duhovnom snagom od koje su živjeli naši stari i bili jači od svih životnih nevolja. Uvjerjen sam da će svećenici i drugi vjernici požeške mjesne Crkve očitovati svoju pripadnost toj dragocjenoj baštini vjere našega naroda te otvorena i radosna srca sudjelovati na hodočašćima, napose u Voćinu i Pleternici, odgovoriti svojom žrtvom i ljubavlju na Isusovo djelo ljubavi, i tako posvjedočiti svoju odanost prema Blaženoj Djevici Mariji. Neka je blagoslovljeno sve što ćemo ovoga ljeta u spomenutom smislu učiniti, i neka svaki sudionik hodočašća zagovorom Isusove Majke bude ispunjen iskustvom Božje blizine i očinske nježnosti, darom nutarnje slobode i mira, osnažen u nemoćima, utješen u žalostima, ohrabren u kušnjama, ozdravljen na tijelu i u duši. U tom duhu budimo ovoga ljeta dionicima i drugih dogadaja u našoj Biskupiji.

Dan uteviljenja biskupije

1 U TORAK, 5. SRPNJA 2016. napunja se 19 godina kako je sv. Ivan Pavao II. uteviljio Požešku biskupiju i imenovao njezinu prvg biskupa. Dolikuje da se u duhu zajedništva naše mjesne Crkve prethodne nedjelje, 3. srpnja na svim svetim misama u molitvi i zahvalnosti spomenemo toga dogadaja. Na sam dan uteviljenice, 5. srpnja dijecezanski biskup će predvoditi zahvalno euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali u 18.30 sati, na kojem će sudjelovati svećenici i vjernici Grada te u drugim crkvama toga dana neće biti večernjih svetih misa. Potom će biskup blagosloviti Dijecezanski muzej s postavom sakralne baštine i dijelima suvremene umjetnosti u pripravi za njegovo svečano otvorenje. Vjerujem da će osobito svećenici i vjernici iz čijih župa se nalaze predmeti u Muzeju rado doći na spomenuto slavlje kako bi ih mogli pogledati.

2 U PETAK, 5. KOLOVOZA 2016. Dan je pobede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja, uteviljena vojno-redarstvene akcije »Oluja«. Prigoda je to da o 25. uteviljenici hrvatske samostalnosti u svim našim župama iskažemo Bogu zahvalnost za domovinu, molimo za njezino dobro,

preporučimo njegovu milosrdju sve poginule i nestale hrvatske branitelje. Zamolimo Gospodina da svima, napose javnim djelatnicima daruje svoje svjetlo i potakne ih na slagu u djelovanju oko zajedničkog dobra svakog našeg građanina i naše domovine. U požeškoj Katedrali misu zahvalnicu u 9.00 sati predvoditi će dijecezanski biskup.

Svetkovina sv. Lovre

3 OD 1. DO 6. KOLOVOZA 2016. naši bogoslovni boraviti će u Čunskom na otoku Lošinju na ljetnom odmoru a potom od 7. do 10. biti na tradicionalnom susretu u Domu Sv. Augustina u Velikoj koji će završiti sudjelovanjem na proslavi svetkovine sv. Lovre, zaštitnika naše Biskupije. Pridružiti će im se toga dana svećenički aspiranti koji će nastaviti s programom svoga susreta u Velikoj do 14. kolovoza.

4 U TORAK, 9. KOLOVOZA 2016. predvečerje blagdana sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa u svečevoj požeškoj crkvi održat će se u 19.00 sati molitveno bdištenje koje nakon svećane molitve večernjih hvala predvode karitasovi volonteri župa grada Požege te aspiranti i bogoslovi naše Biskupije.

5 U SRIJEDU, 10. KOLOVOZA 2016., svetkovinu sv. Lovre, zaštitnika naše Biskupije i Biskupijskog Caritasa proslavit ćemo u svim našim župama u molitvenom raspoloženju za dobro naše Biskupije i njezina služenja napose siromašnima. Središnje biskupijsko slavlje u svečevoj crkvi u Požegi u 10.00 sati predvoditi će msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj. Na slavlju će uz vjernike grada Požege sudjelovati i karitasovi volonteri iz svih naših župa, svi korisnici karitasovih usluga, napose oni koji su tijekom protekla školske godine primali biskupijsku stipendiju. Oni će sudjelovati na programu koji nakon svete mise organizira Caritas u Dvorani svete Terezije Avilske, tijekom kojega će biti otvoren natječaj za stipendije u školskoj godini 2016./2017.

Pohod Gospo voćinskoj

6 U NEDJELJU, 14. KOLOVOZA 2016. u predvečerje svetkovine Uznesenja BDM održat će se hodočašće u svetištu Kloštar kod Slavonskog Kobaša u 19.00 sati.

7 U PONEDJELJAK, 15. KOLOVOZA 2016. na svetkovinu Uznesenja BDM u voćinsko svetište hodočašće obitelji s brojnom djecom. Svečano euharistijsko slavlje u 11.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Nakon toga u Hrvatskom domu održat će se program za obitelji s brojnom djecom.

8 U SUBOTU, 20. KOLOVOZA 2016. kreće pješačko hodočašće u Voćin iz Davora i drugih dijelova Posavine. Oni će zajedno s pješacima koji će im se pridružiti sudjelovati u crkvi sv. Lovre u Požegi na blagoslovu u 14.00 sati te nastaviti put do Stražemana gdje će prenoći. Vodstvo hodočasnika od Požege preuzet će v.l. Marijan Pavelić. Sutradan, u nedjelju, 21. kolovoza, pješaci iz Stražemana kreću u 5.00 sati prema Voćinu. Toga jutra hodočasnici pješaci i iz drugih dijelova Biskupije, među kojima i iz Daruvara i Đulovca pod vodstvom svećenika organizirano će se uputiti prema Voćinu.

9 U NEDJELJU, 21. KOLOVOZA 2016. u svim našim župama slavimo blagdan Gospe Voćinske po liturgijskom obrascu koji im je ranije dostavljen. Toga dana vjernici iz župa Požeškog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidiakonata hodočašće u Voćin. Važno je da svaka hodočašćica skupina prode kroz svetišna sveta vrata, pozdravi Gospin lik, svaki hodočašnik se ispojedi, sudjeluje na svetoj misi i pričestiti te ispunir druge uvjete za postizanje jubilejskog oprosta. Središnje euharistijsko slavlje je u 18.30 sati a nakon njega će uslijediti služba svjetla s pohvalama u čast Marije, Majke milosrđa. Valja potaknuti vjernike na hodočašće, organizirati njihov dolazak i sudjelovanje kako bi u Godini milosrđa bili što dublje zahvaćeni darom Božjeg milosrđa i praštanja.

Marijanska svetišta

10 U UTORAK, 23. KOLOVOZA 2016. započinje devetnica Gospo od Suza u Pleternici, s duhovnim pred-programom, slavljem sakramenta pomirenja, te svetoj misi u 19.00 sati, a nakon mise euharistijskim klanjanjem u crkvi.

11 U SRIJEDU, 31. KOLOVOZA 2016. slavimo blagdan Gospe od Suza, hodočašće u Pleternici. Misno slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup, a nakon mise održat će se služba svjetla, pohvala i molbenica upućenih Mariji, Majci milosrđa.

12 U ČETVRTAK, 1. RUJNA 2016. prije početka nove školske godine vjeroučitelji Požeške biskupije okupiti će se u crkvi sv. Lovre, gdje će dijecezanski biskup predvoditi misno slavlje u 10.00 sati a nakon toga podijeliti mandate.

13 U SRIJEDU, 7. RUJNA 2016. u predvečerje blagdana Rođenja BDM vjernici hodočašće u Kutjevo, gdje je misno slavlje u 19.00 sati a nakon toga služba svjetla s pohvalama Mariji, Majci milosrđa. Istog predvečerja hodočasnici posavskog dijela naše Biskupije hodočašće će na Gospino Polje ponad Bilog Briga u župi Vrbova i sudjelovati u 19.00 sati na svetoj misi i pučkom marijanskom programu.

14 U ČETVRTAK, 8. RUJNA 2016. na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije – Malu Gospu, vjernici iz župa Slavonsko-podravskog arhidiakonata hodočašće u Voćin. Brojni hodočasnici uputiti će se pješke u Voćin gdje će zajedno s drugima sudjelovati na svetoj misi u 18.30 sati, koje predvodi dijecezanski biskup a potom na službi svjetla, pohvala i molbenica upućenih Mariji, Majci milosrđa.

15 U NEDJELJU, 11. RUJNA 2016. u svim župama Požeške biskupije održat će se izbori za novi saziv župnih pastoralnih vijeća, jer dosadašnjim vijećnicima istječe petogodišnji mandat. Od 12. do 14. rujna 2016. u Domu Sv. Augustina u Velikoj održat će se duhovne vježbe za svećenike. Voditelj duhovnih vježbi je isusovac p. Mirkol Nikolić.

Biskupijski dan

16 U SUBOTU, 24. RUJNA 2016. u Požegi će se proslaviti Biskupijski dan prigodom 19. obljetnice uspostave Požeške biskupije. Na njemu sudjeluju svi svećenici, redovnici, redovnice, vjero-ucitelji, odgojiteljice u vjeri, novoizabrani članovi župnih pastoralnih vijeća, članovi župnih ekonomskih vijeća, lektori, izvanredni djelitelji svete pričesti, članovi crkvenih udruga i pokreta te pje-

vački zborovi. Kao i prijašnjih godina programi za pojedine sudionike počinju u 9.30 sati u različitim požeškim prostorima, a potom će se svi sudionici okupiti na svetoj misi u Katedrali u 12.00 sati, koju predvodi dijecezanski biskup.

17 U UTORAK, 27. RUJNA 2016. na 19. obljetnici uspostave Požeške biskupije i redenja dijecezanskog biskupa slavimo svetkovinu Obljetnice posvete Katedrale. Dan je to molitve za našu mjesnu Crkvu, čije je duhovno središte Katedrala, crkva koja označuje i u kojoj se očituje zajedništvo što ga ostvaruje uskrsli Gospodin snagom svoga Duha po služenju i poslanju jednog od članova zbora apostolskih nasljednika. Postaviti ćemo toga dana i blagosloviti nova ulazna vrata na obnovljenoj fasadi Katedrale što ih je izradila umjetnica Marija Ujević Galetović i tako ostaviti trajni spomen na Izvanredni jubilej milosrđa.

Neka nam Bog, milosrdni Otac, svima udjeli radosno i pobožno srce kojim ćemo sudjelovati na našim zajedničkim ljetnim programima.

+ Antun I. Škorčević
požeški biskup

Proslavljeni devetnaest obljetnici uteviljenja Požeške biskupije

Biskup Antun Škorčević predvodio je 5. srpnja u požeskoj Katedrali zahvalno euharistijsko slavlje prigodom devetnaeste obljetnica uteviljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa. S njim su koncelebrirali Josip Devčić, generalni vikar, Ivica Žuljević, prepošto Stolnog kaptola i katedralni župnik, biskupski vikar za kulturu u Zagrebačkoj nadbiskupiji Nedjeljko Pintarić, rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu Andriko Koščak, i još tridesetak svećenika iz središnjih biskupijskih ustanova, te iz Požege i drugih dijelova Biskupije. Među brojnim vjernicima na misi je bio nazočan pomoćnik ministra regionalnog razvoja i fondova Evropske unije Davor Huška, župan požeško-slavonski Alojz Tomašević te požeški gradonačelnik Vedran Neferović.

Na početku misnog slavlja biskup Antun je svima nazočnima čestitao 19. obljetnicu uteviljenja Požeške biskupije, izrazivši radost što danas s njima može zahvaliti za taj dar, i za sve ono što smo po služenje Biskupije tijekom devetnaest godina od Boga primili. Kao dodatni razlog za radost biskup je istaknuo blagoslov zgrade i postav Djecezanskog muzeja Požeške biskupije, koji će uslijediti nakon misnog slavlja, te u predmetima koji su ondje izloženi susretati našu prošlost i vjeru onih ljudi koji su je predali nama te mi te do baštine danas živimo.

Nakon naviještenog evanđelja, svećenik Marijan Pavelić je pročitao ulomak iz Apostolskog pisma Preslavno djelo evangelizacije kojim je papa Ivan Pavao II. 5. srpnja 1997. godine uteviljio Požešku biskupiju. Biskup Antun se u homiliji nadovezao na riječi Apostolskog pisma, naglašivši da je papa Ivan Pavao II. u tom dokumentu spomenuo slavenske apostole Čirila i Metoda iz razloga što je na njihov blagdan uteviljena naša Biskupija. Podsjetio je nazočne na freskama svetaca u Katedrali, koje su izradio hrvatski umjetnici Celestin Medović i Oton Iveković. Rekao je da su umjetnici na taj način utisnuli u ovo sveto zdanje memoriju sv. Braće

i u župi, tako u obitelji i društvu, jer kroz molitvu stavljamo našu nemoć u odnos s Božjom moću. Pozvao je nazočne da, kao što su to i do sada činili, budu molitelji za svog biskupa, svećenike, nova duhovna zvana, bračne drugove, mlade i stare, za sve koji su potrebiti moće Božje blizine, da ona u njima pobijede njihove nemoći. Ustvrdio je da ako u našoj biskupiji i domovini bude više Isusovih poslanika, oni će u stanju nemoći na političkoj, gospodarskoj i drugim razinama, unositi moć Isusove ljubavi i pobjede nad zlom i smrću. Završavajući propovijed biskup Antun je zahvalio svima onima koji u Crkvi Isusovoj nastoje graditi na Isusovu moć i u snazi njegova Duha. Zahvalio je nazočima što vole Isusa Krista u njegovoj Crkvi i u našoj Požeškoj biskupiji, jer se, kako nas uči Drugi vatikanski sabor jedna, sveta, katolička i apostolska Crkva ostvaruje u mjesnim Crkvama.

Svi su pri svršetku pričesti zapjevali himan »Tebe Boga hvalimo« a biskup potom uputio molitvu sv. Ivanu Pavlu II., uteviljitelju Požeške biskupije, na što su usliknuli pjevajući: »Sveti Ivane Pavle, moli za nas!« Biskup je zahvalio svima za sudjelovanje na zahvalnom euharistijskom slavlju u Katedrali te na njih i na daljnji povjesni hod Požeške biskupije zavao Božji blagoslov.

BLAGOSLOVLJENA ZGRADA DIJECEZANSKOG MUZEJA U POŽEGI

Muzej je svjedok našega europskog kršćanskog kulturnog identiteta

Na 19. godišnjicu utemeljenja Požeške biskupije, u utorak, 5. srpnja svečano je blagoslovljena zgrada Djecezanskog muzeja u Požegi, koja se nalazi na trgu Sv. Terezije Avilske, u neposrednoj blizini požeške Katedrale. Sudionici svečanosti blagoslova za tu su se prigodu okupili u prizemlju zgrade u dvorani buduće čitaonice. Uz brojne svećenike, svečanosti su nazočili pomoćnik ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije Davor Huška, župan požeško-slavonski Alojz Tomašević, požeški gradonačelnik Vedran Neferović, biskupski vikar za kulturu u Zagrebu Nenad Pintarić, rektor Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu Andelko Koščak, predstavnici javnog i kulturnog života iz Požege i okoline te vjernici iz nekoliko župa iz kojih je značajniji broj umjetničkih pohrana u Djecezanskom muzeju.

Od 15. stoljeća do danas

Biskup Antun Škvorčević predvodio je obred blagoslova te je nakon pozdrava pozvao prof. Mariju Beusanu iz Zagreba, idej-

nog začetnika i postavljača izložbe da predstavi postav Muzeja. Profesor je najprije spomenuo građevinske radove kojima je zgrada, kupljena i namijenjena za muzej, obnovljena i preuredena. Zahvalio je arhitektici Ireni Jurin iz Zagreba koja je izradila izvedenu dokumentaciju prema njegovu idejnom projektu, i ishodila sve potrebne dozvole. Progovorio je o prostornoj organizaciji i scenariju stalnog postava Djecezanskog muzeja. Kazao je da je izložba postavljena na tri etaže: prizemlju, na katu i u potkrovilju. U prvoj dvorani prizemlja, gdje se odvijala svečanost blagoslova, bit će smještena čitaonica Biskupijske knjižnice a u drugom su dijelu izloženi predmeti iz razdoblja od 15. do konca 18. stoljeća. Na prvom katu se jednim dijelom nalaze predmeti od 19. do početka 20. stoljeća, a u drugom dijelu je galerija s djelima suvremene umjetnosti koja su izložena i u prostorima treće etaže.

Sudionicima svečanosti blagoslova Djecezanskog muzeja potom se obratio biskup Antun ovim riječima: »Osobita mi je radost što 19 godina nakon utemeljenja Požeške biskupije blagoslivljam zgradu Djecezanskog muzeja s dragocjenim i povjesno važnim ostacima sakralne baštine s područja sadašnje naše mjesne Crkve, od 15. stoljeća do danas. Dragocjeni su to ostaci zbog toga što ove naše prostore povijest nije štedjela, mijene vladara i osvajača bile su nerijetko popraćene razaranjima. Tijekom 150-godišnje vladavine Osmanlija gotovo je nestalo srednjovjekovno naše kršćansko nasljeđe, a u II. svjetskom ratu i u Domovinskom ratu i dio onoga što je nakon Osmanlija obnovljeno. Slavonija nije imala uvjete poput nekih drugih hrvatskih

krajeva gdje su se sačuvali mnogobrojni i umjetnički možda značajniji tragovi prošlosti. Stoga svaki sačuvani predmet kod nas zavrđuje vrednovanje s većom pomnjom nego li drugdje u njegovu umjetničkom i povijenom značenju.

Više od 400 predmeta

Nakon utemeljenja Požeške biskupije smatrao sam važnom zadaćom nastojati oko prikupljanja predmeta sakralne baštine izvan liturgijske uporabe. Njezinu jezgru tvorila je grada iz naših župa i drugih ustanova pohranjena tijekom XX. stoljeća u Djecezanski muzej Zagrebačke nadbiskupije, ostala njihovim vlasništvom. Ubrzo je osnovan Djecezanski muzej Požeške biskupije u koji je sukladno Sporazumu potpisom između Zagrebačke nadbiskupije te Požeške i Varaždinske biskupije baština u vlasništvu ustanova Požeške biskupije i podrijetlom s njezinih prostora postupno prenesena u Požegu i bila popunjavana predmetima pronađenima nakon toga u pojedinim župama. Izložbom „Sakralna baština Požeške biskupije“, postavljenom u požeškom Gradskom muzeju prigodom Velikog jubileja 2000. godine predstavili smo dio te baštine. Ona je sastavljena od oltarnih slika, kipova, metalnih predmeta – najvećim dijelom kaleži i svjećnjaci, bogoslužnog ruha i knjiga. Zbirka sakralne baštine u Djecezanskom muzeju Požeške biskupije trenutačno ima više od 400 predmeta, koji su velikim dijelom restaurirani ili konzervirani. Trajni postav Djecezanskog muzeja zamislio je i ostvario prof. Mario Beusan. Izbor slika i kipova napravila je Mirjana Repanić Braun, metalnih predmeta Arijana Kopčina i liturgijskog ruha Jelena Ivoš. Uredjenje muzejske zgrade i svega drugoga u pripravi za trajni izložbeni postav vodio je Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za gradnju i kulturna dobra naše Biskupije. Svinim im od srca zahvaljujem za strpljivost, upornost i požrtvovnost kojom su dali svoj doprinos kako bi se ostvario trajni postav Djecezanskog muzeja Požeške biskupije.

Svjedoci identiteta

Izloženi predmeti svjedoci su duhovnog identiteta ljudi na prostoru sadašnje Požeške biskupije, zapadne i srednje Slavonije. Svaka slika i kip, kalež, monstranca, svjećnjak i kationica ima svoju kulturnu vrijednost po kojoj je naš čovjek tijekom više od šest stoljeća očitovala želju ugraditi u svoje teško i stradalničko postojanje dimenziju onostranstvenosti, izdići se iz privrednosti za prolazno i smrtno te u slavljenju Isusove pobjede nad smrću postati i sam dionikom otajstvenog zbivanja što ga on ostvaruje u snazi svoga Duha. Po spomenutim predmetima duh naših očeva i majki uzdizao se Bogu, izgrađivalo se zajedništvo s Bogom, utvrđivalo u slobodi i dostojan-

stvu koje je Bog podario čovjeku. Stoga je ovaj Djecezanski muzej svjedok snažnog duhovnog identiteta kojem pripadamo u okviru kršćanske kulture europskih naroda te izvrsna škola, napose za našu djecu i mlade u kojoj mogu upoznati baštinu kojoj pripadaju i iz koje su izrasli kako bi u njoj pronašli naznake vlastitog puta u nastojanju oko osmišljavanja svoga života evandeoskim vrijednostima. U tom smislu Djecezanski muzej nije ustanova mrtvih spomena i uspomena, nego živo svjedočanstvo vjere naših prethodnika, utisnuto u svaki ovaj predmet, koji može i našu vjeru učiniti snažnijom i životnjom, pokrenuti nas na vjernije življenje i svjedočenje vrijednosti koje smo naučili u školi evangelija. Djecezanski muzej je stoga uz Riznicu Katedrale pastoralna ustanova naše mjesne Crkve koja služi njezinu evangelizacijskom poslanju.

Iskrena mi je želja da napose vjernici župa iz kojih su prikupljeni predmeti u Djecezanskom muzeju ožive u ponosu zbog pripadnosti Isusu Kristu u njegovoj Crkvi te u zahvalnosti svojim predima nastoje produbljivati i učvršćivati se u duhovnoj baštini iz koje su izrasli. To osobito želim onim župama u kojima su u nedavnom Domovinskom ratu bile srušene župne crkve i uništeno sve što se u njima nalazio, a sačuvano samo ono što je bilo smješteno u Djecezanski muzej u Zagrebu ili negdje drugdje. Među njima je župa Voćin koja je tako sačuvala i sliku Gospe Voćinske, župa Gornji Bogičevci čija je crkva srušena sa zemljom a sačuvana slika glavnog i pokrajnjih oltara iz 19. stoljeća, župa Čaglić iz čije je uništene crkve sačuvana samo slika sv. Šimuna i Jude Tadeja, župa Stara Gradiška čiju su crkvu komunisti srušili 1948. a kapelu kojom se služila Srbi u Domovinskom ratu oplijaćali te su u Muzeju sačuvana samo dragocjena misna odijela iz 18. stoljeća, župa Pakrac sa svojim palama pokrajnjih oltara takoder iz 18. stoljeća, od kojih

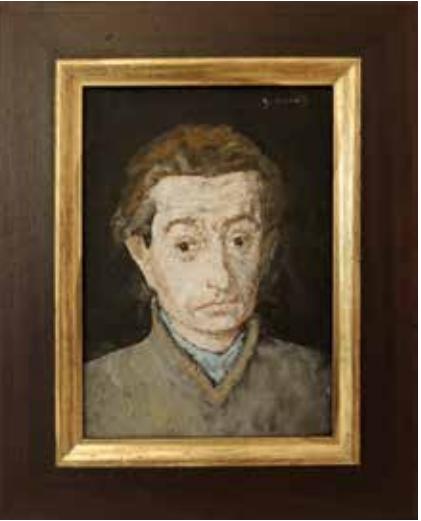
ničkog duha i Božjom ljepotom koja iz njih zrači. Blagoslovljrenom vodom poškropio je i tamjanom okadio izložbeni prostor i predmete u njemu. Katedralni zbor popratio je čin blagoslova svojom pjesmom. Na kraju je biskup Antun nazočne sudionike svečanosti poveo u razgledavanje postava Djecezanskog muzeja.

U POŽEGI ODRAŽAN KOLOKVIJ O IVI DULČIĆU PRIGODOM STOTE OBLJEVNICE NJEGOVA ROĐENJA

Jedan od najvećih hrvatskih slikara 20. stoljeća dobio svoje mjesto u Požegi

Piše i snimio: Ivica Žuljević

određenoga broja Ivinih djela Požeškoj biskupiji omogućila da on bude sastavni dijelom trajnog postava suvremene umjetnosti u Dijecezanskom muzeju.

Simfonija ljepote

Spomenuto je da će zahvaljujući velikodušnoj darovateljici, Ivo Dulčiću i u »Zlatnoj požeškoj dolini«, u gradu Požegi, nazvanom u 19. st. »slavonskom Atenom«, trajno zboriti ljepotom svoga umjetničkog izraza te duhovno obogaćivati ljude ovoga dijela Hrvatske. Zahvalio je i Igoru Zidiću, povjesničaru umjetnosti i likovnom kritičaru iz Zagreba, koji je rado prihvatio prijedlog Požeške biskupije da se kolokvij o Ivi Dulčiću održi u Požegi, kao i uglednim stručnjacima koji su na njemu sudjelovali. Kazao je kako ovaj skup po svojoj zamisli želi biti »govor deset cijenjenih izlagača o Ivi Dulčiću, velika simfonija, suzvuče koje otkriva jedinstvenu snagu, izvornost i ljepotu njegovova umjetničkog stvaranja, prikladan način da mu i u Požegi iskažemo poštovanje i zahvalnost prigodom stote obljetnice rođenja.« Dodata je: »Tome će pridonjeti i Monografija 'Ivo Dulčić' autora Igora Zidića, tiskana u nakladi Požeške biskupije, Matice Hrvatske Zagreb i Moderne galerije Zagreb.« Zahvalio je svima načinima za posvjeđeno zanimanje za Ivu Dulčića, zaželjevši im ugodne i radosne trenutke zajedništva oko slikarove snazne duhovne baštine.

Duhovna baština
Na početku je biskup Antun Škvorčević pozdravio nazočne istaknuvši: »Stogodišnjica rođenja Ive Dulčića, umjetnika jedinstvenog likovnog izraza, s brojnim djelima sakralnog slikarstva, uglavnom se obilježava u Dubrovniku gdje se rodio i u Zagrebu gdje je živio. No, on je svojim djelima posvjeđao svu širinu i snagu hrvatskoga duhovnog identiteta, ima sveopću vrijednost te pripada svim prostorima gdje žive Hrvati, kao i europskoj i svjetskoj duhovnoj baštini. Održavanjem Kolokvija u Požegi želimo to očitovati.« Zahvalio je nazočnoj prof. Miroslavi Dulčić, slikarovoju supruzi, što je donacijom

Svjedočio svoju vjeru

– Dragocjenost Ive Dulčića je prije svega to što je bio izvanredan slikar. Ali ono što čini njegovu posebnost jest činjenica da on svoj religijski odgoj koji je u mladosti primio u svojoj rođnoj kući nije se ustročavao pokazati ni u vremenu koje baš nije ljubilo religiju, koje nije voljelo Cr-

ku. On se u tom vremenu odvažio raditi goleme crkvene poslove, freske, mozaike, vitraže, dokle sve ono od čega su ostali hrvatski umjetnici to doba apstinirali – rekao je **Igor Zidić**, povjesničar hrvatske umjetnosti, likovni kritičar, pjesnik i esejist, moderator Kolokvija. Dodata je, kako je uvjeren da će svi »izlagajući u svojim izlaganjima nastojati doprinijeti istini o Ivi Dulčiću, koja je dugo vremena bila ili skrivana, ili poluprikrivana«, zbog čega taj iznimni hrvatski slikar »nikad za životu nije dobio priznanje koje je zaslužio. Ustvrdio je da se onaj tko je imao priliku vidjeti raspone Dulčićeva djela i tragove koje je za sobom ostavio po cijeloj Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Italiji, Njemačkoj i drugdje, mogao osvjeđočiti da je riječ o velikom slikaru, vjerniku i Hrvatu. Posvjeđočio je kako mu je draga što Ivo gleda nazočne sa svog portreta koji je djelo takoder velikog slikara Ljube Ivančića, koji za života nije s Ivom dijelio mnoge stvari, ali mu se na kraju kroz umjetnost približio. Rekao je da je Ivančićev portret izvanredan jer na njemu Dulčić izgleda kao vrapčić, koji otvoren svijetu gleda oko sebe, i premda izložen mnogim pogibeljima ne mijenja svoj zavičaj kad dođe zima. Nije ptica selica; njegov korijen je tu, u cijeloj Hrvatskoj i ako razumijemo tu metaforu, naglasio je Zidić, shvatit ćemo misiju koju je Dulčić izvršio. Uvodeći u način održivanja Kolokvija, napomenuo je da će tijek izlaganja ići od širih i općih prema užim i specijalističkim temama.

Radikalni obrat

Prvo izlaganje pod naslovom »O suvremenom likovnom izrazu Ive Dulčića u domeni sakralnoga« održala je Ivanka Reberski, povjesničarka umjetnosti iz Zagreba. – Ulaskom u sferu sakralnoga potkraj 50-ih godina prošloga stoljeća započeo je nepredvidiv hod Ive Dulčića kroz tematiku vjere stare kao naš civilizacijski krug. Imanentnom snagom slikarske vizije kakvu naša novija umjetnost do njega još nije vidjela, Dulčić je u sakralnu sferu unio suvremenu likovnu formu, a to je bio radikalni obrat – ustvrdila je dr. Ivanka Reberski.

Potom je uslijedilo izlaganje povjesničara umjetnosti iz Dubrovnika Antuna Karamana na temu »Monumentalnost Dulčićevih vitraja u crkvi sv. Bonaventure u Banja Luci«. On je istaknuo da je Ivo Dulčić jedan od najvećih svjetskih sakralnih umjetnika koji je za cijeloga života imao samo dvije svjetovne narudžbe. – On je bio slikar koji se nikome nije dao podčiniti – poručio je Karaman.

Izlaganje naslovljeno »Dulčić i Me-

diteran« iznio je akademik Tonko Maroević, književnik i likovni kritičar iz Zagreba.

– Dulčić je naš najbolji portretist druge polovice 20. stoljeća, slikar koji predstavlja epohu. Dulčić je umjetnik koji je radio za Crkvu u vrijeme kada je to bilo rijetkost – kazao je akademik Maroević.

Velika zahvala za Kolokvij

Znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu Sandra Križić Roban svoje je izlaganje o apstrakciji u Dulčićevu opusu naslovila »Dulčić ponovno u pohode«, a izlaganje pod naslovom »Antropologija, teologija i kozmologija Dulčićeve freske Krista Kralja u

crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu« održao je Marito Mihovil Letica, književni i likovni kritičar iz Zagreba.

Nakon stanke, u drugom dijelu Kolokvija najprije je o Dulčićevu slici »Numizmatička zbirka« progovorila Željka Čorak, povjesničarka umjetnosti i likovna kritičarka iz Zagreba, a potom je povjesničar umjetnosti iz Dubrovnika Marin Ivanović imao izlaganje na temu: »Utjecaj Dulčića na slikarstvo Dubrovačkog kruga druge polovine 20. stoljeća na primjeru Feste svetoga Vlaha«. Na temu apstrakcije u Dulčićevim djelima progovorio je Igor Loinjak, asistent na Umjetničkoj akademiji u Osijeku i likovni kritičar. Izlaganje o postavljanju brončanog spomenika Ivi Dulčiću u Čapljini imala je ravnateljica Moderne galerije u Zagrebu i povjesničarka umjetnosti Biserka Rauter Plančić. Zatim je Igor

Zidić održao izlaganje o detaljima ruku na brojnim Dulčićevim slikama i o simbolici koja se krije u njima. Na kraju je zahvalio svima sudionicima, na poseban način biskupu Antunu za inicijativu i organiziranje Kolokvija, kao i za njegovu zauzetost oko izdavanja monografije o Dulčiću, koja će uskoro ugledati svjetlo dana.

U okviru Kolokvija predavači i svi nazočni posjetitelji razgledali su trajni postav djela suvremene umjetnosti u Dijecezanskom muzeju, među kojima imaju posebno mjesto slike Ive Dulčića. Poetsko ozračje svojim je pjevanjem ostvario Katedralni zbor, koji je pod ravnjanjem Alena Kopunovića Legetina izveo motet »Sei getreu« Johanna Christophera Bacha i »Alleluja« iz kantate »Der Herr ist mit mir« Dietricha Buxtehudea.

PROSLAVLJENA 40. OBLJETNICA ŽUPE SV. LEOPOLDA MANDIĆA U POŽEGI

Isus je po zagovoru vjernog sluge sv. Leopolda 40 godina ulazio u ljudske nemoći i liječio ih

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Na blagdan sv. Leopolda Mandića 12. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj župnoj crkvi istoimenog hrvatskog sveca svećano misno slavlje tijekom kojega je Bogu upućena zahvala za 40 godina postojanja ove župe. Na njezino osnivanje i život tijekom proteklog vremena podsjetio je župnik Jozo Jurić, uputivši ujedno dobrodošlicu biskupu, svećenicima iz središnjih ustanova na čelu s generalnim vikarom Josipom Devčićem i prepoštom požeškoga Stolnog kaptola Ivicom Žuljevićem, prvom dugogodišnjem župniku Vjekoslavu Mariću, svećenicima iz Požeškog dekanata i drugih dijelova požeškoga kraja, prijašnjim kapelanima u Župi te brojnim vjernicima među kojima su bili zamjenik požeško-slavonskog župana Ferdinand Troha i požeški gradonačelnik Vedran Neferović.

Poput svjeće

Biskup je potom vjernicima čestitao svetkovinu nebeskog zaštitnika i četrdesetu obljetnicu župe, a župniku u miru Mariću 65. godišnjicu misništva. Podsjetio je na četrdesetogodišnju prisutnost živoga, uskrsloga Isusa Krista u ovoj Župi, rekavši da je sv. Leopold poput uskrsne svjeće, koja predstavlja Isusa Krista pobjednika nad smrću i koja

goreći i nestajući daje svjetlo i sam trošeći se za druge postao svjetlom. Kazao je da je po njegovu liku tijekom minulih 40 godina u ovoj Župi bila prisutna Božja snaga i da su po svečevu primjeru i zagovoru na istom svjetlu Isusa Krista bili ražareni mnogi ljudi,

opredijeljivši se potrošiti u služenju Bogu i ljudskom dostojanstvu. Zahvalio je Gospodunu Isusu što je u ovoj Župi po zagovoru svoja vjernog sluge sv. Leopolda Mandića 40 godina ulazio u ljudske nemoći i liječio ih.

Bio je velik srcem

Homiliju je biskup Antun započeo svjedočanstvom vjernika koji su prošlog mjeseca hodočastili u zagrebačku katedralu i u crkvu u Dubravi kako bi iskazali poštovanje smrtnom tijelu sv. Leopolda Mandića. Na upit što su tom prigodom doživjeli, odgovorili su kako su u blizini Leopoldova smrtnog tijela osjetili da im je Bog blizu. Bio sam obradovan odgovorom, rekao je biskup, ustvrdivši kako nam je Bog blizu upravo po svećima, i da sveci nisu veliki ponaprijre zato što su oni nešto činili, nego zato što su kao slabici, krhki ljudi omogućili Bogu da u njima i kroz njih ostvaruju svoje djelo. Kazao je da je sv. Leopold bio malen tjelesnim stasom, ali velik srcem, jer je od malena u pobožnoj obitelji naučio živjeti u Božjoj blizini te shvaćati i ostvarivati svoje postojanje u njegovim dimenzijama. Naglasio je da se čovjekova veličina ne mjeri centimetrima, niti po onome što ima u rukama ili što zna svojom glavom, niti po onome što je proizveo gospodarenjem, nego ponajprije i na kraju po onome tko je postao u svom srcu.

Novi čovjek

Tumačeći ulomak iz Izajie proroka, navijest u prvom čitanju, biskup je podsjetio nazočne da se temeljni dogadjaj našeg postojanja zbio kad je u našu ljudsku slabost i krhkost po svetom krštenju ušao Isus Krist snagom svoga Duha te se u nama počelo

dogadati ono što može Bog koji je Ljubav, kako nas uči sv. Ivan u današnjem drugom čitanju. Apostol nas uvjera da je Bog prvi ljubio nas, da je inicijativa Božje ljubavi u Isusovoj smrti na križu išla za nas do krajnjih granica i da se po toj Božjoj ljubavi dogodio novi čovjek, u kojem život pobjeđuje smrt. Primjenjivši biblijska čitanja na sv. Leopolda, biskup Antun je ustvrdio da je on bio takav novi čovjek u kojem je prebivao Duh Božje ljubavi. Četrdeset godina u Padovi Leopold je sjedio zatvoren u isповjedaonici gdje ga ljudi nisu vidjeli, ali su ga po Duhu koji je bio u njemu osjetili oni koji su bili srca slomljena, pritisnuti brojnim nevoljama, bolešću, neimaštinom, sukobima, ranjeni grijehom, koji razara ljudi teže od tjelesnih rana Zahvaljujući daru Duha Božjega, čitao je ljudima savjest, znao im točno progovoriti o njihovu grješnom stanju prije negoli su oni sami išta rekli, da bi ih povjerio Božjoj ljubavi. Bio je služitelj Božjeg milosrda.

Evandeoske vrijednosti

Biskup je ustvrdio da je u toj činjenici razlog zašto je papa Franjo upravo njega postavio za jednoga od zaštitnika Godine milosrda u kojоj se nalazimo. To je također razlog da je njegovo tijelo iz Padove preneseno na nekoliko dana k nama u Zagreb. Podsjetio je župljane da je sv. Leopold na neki način trajno među njima prisutan po relikviji, dijeliku njegova tijela u njihovoj župnoj crkvi, kako bi im svjedočio da Bog snagom Duha i kroz našu slabost, krhkost i prolaznost može ostvarivati svoja velika djela. Istaknuo je da je sv. Leopold svjedok jednoga svijeta koji nama u Hrvatskoj kao da sve više nedostaje. U javnom životu ljudi su postali grubi i neprijateljski raspoloženi jedni protiv drugih, jedni o drugima ružno govore. Osjećamo kako su nam potrebne duhovne dimenzije našeg postojanja, po kojima i u najtežim situacijama možemo dostojanstveno živjeti. Našu nutarnju potkarenost i zloču može izlječiti samo Duh Božje ljubavi. Zahvalio je sv. Leopoldu što je, ne teoretski, nego svojim životom posvjedočio, napose onima koji su dolazili k njemu na ispunjaj, kako se liječi čovjek ranjen iznutra, u srcu i savjesti, i kako se Božjim milosrdem dižemo u svom dostoanstvu.

Podsjetio je nazočne da je sv. Leopold Hrvat, i da je papa Pavao VI. proglašavajući ga blaženim, 2. svibnja 1976. rekao da je on iz Boke Kotorske došao u talijanski grad Padovu, i ondje četrdesetak godina vršio službu isповjednika, liječi dušu tamoznjega naroda. Voleći svoju domovinu i svoj narod, nije prezirao druge, nego dapače, tom svojom hrvatskom ljubavlju volio je i Talijane, služio zdravlju njihove duše. Time je povezao ljudе u njihovoj različitoj nacionalnoj pripadnosti. Biskup je upozorio da samim time što je nešto hrvatsko nije odmah i do-

bro. Ako je u onom što nazivamo hrvatskim prisutna sebičnost, napose mržnja protiv drugoga, uzrok podjela i sukoba među ljudima, tada je to nečisto hrvatstvo. Pozvao je nazočne da poput sv. Leopolda svoje hrvatstvo ispunje evandeoskim vrijednostima. Hrvatstvo pretvoreno u ideologiju prestaje biti rodoljubljem. Naš hrvatski svetac Leopold Mandić nam je poziv i poticaj da u spomenutom pogledu ispitamo svoju savjest na različitim razinama: od političke preko obiteljske pa do naše crkvene.

Lijek za našu ranjenost

Potom je biskup naviještenim evangeljem osvijetlio lik sv. Leopolda. Sveci su ljudi koji su nastojali živjeti evangelje. Isus za sebe kaže da je dobri pastir, a ne najamnik jer život polaze za svoje ovce, što je na svoj način svjedočio naš hrvatski svetac.

Mi postajemo vlastiti najamnici, ustvrdio je biskup, kad sebe svedemo na svoju sebičnost. Tek kad počnemo živjeti odnos neobičnosti prema drugome, počinje se u nama dogadati dinamizam Božje ljubavi, istinski život. Biskup je zamolio sv. Leopolda da posreduje kod Boga kako bi se u nama snažnije nastanila Božja ljubav, da nas njegovo milosrde liječi od naše unutarnje ranjenosti. Spomenuo je da je sv. Leopold silno trpio zbog činjenice da su katolici i pravoslavci međusobno podijeljeni te je cijelogra svog života želio djelovati za njihovo jedinstvo za koje moli Isus u današnjem evangeliju. Kad mu je bila dodijeljena služba isповjednika, shvatio je da on svojom vjernošću i žrtvom u ispunjaj, kako se liječi čovjek ranjen iznutra, u srcu i savjesti, i kako se Božjim milosrdem dižemo u svom dostoanstvu.

Na hodočašcu "Putem Drinskih mučenica"

Vjernici pleterničke župe, predvođeni župnikom **Antunom Ćorkovićem** i časnom sestrom **Zoranom Prcelom**, po prvi puta su pošli na hodočašće "Putem Drinskih mučenica". Posjetili su Sarajevo i Goražde, mjesto gdje su djelovale i tragično stradale blažene Drinske mučenice, časne sestre iz Družbe "Kćeri Božje ljubavi" kojоj pripadaju i časne sestre pleterničke župe.

Po dolasku u Sarajevo pleterničke je hodočasnike dočekala sestra Antonela Rašić koja im je detaljnije govorila o životu i žrtvi pet tragično stradalih sestara. Nakon toga su pošli u Goražde gdje su posjetili bivšu vojaru, a sada mjesnu školu, u kojoj su bile zatočene časne sestre dovedene iz Sarajeva. -Ušli smo unutra sa svjećama u rukama, a u srcu s dubokim poštovanjem. Posebno smo to doživjeli kad smo došli u učionici i do prozora s kojega su sestre otišle u smrt i večni život. Potom smo se spustili do obale Drine i pustili pet ruža u rijeku koja je njihov hladni grob. Drina još uvijek teče kao što će vječno teći i Njihova poruka ljubavi, zajedništva i mira - ispričala je povratku s hodočašća jedna od sudsionica, Jasna Kajtar.

Iz Goražda su se pleternički hodočasnici vratili u Sarajevo i posjetili Pale gdje je bio samostan u kojemu su prije i na početku rata živjele Drinske mučenice. U maloj drvenoj crkvi sv. Josipa misno slavlje predvodio je župnik Ćorković. (V. Milković)

je povjerili Isusu Kristu da je izlječi. Završavajući homiliju ustvrdio je da nas sv. Leopold potiče da molimo za liječenje rane kršćanske podjeljenosti, ali i one među nama katolicima i da se trudimo prevladavati je vjernošću Isusu Kristu. Zamolio je sv. Leopolda da blagoslov sva naša nastojanja da budemo iskrene Božji te mu zahvalio za četrdesetogodišnju zaštitu nad ovom župom.

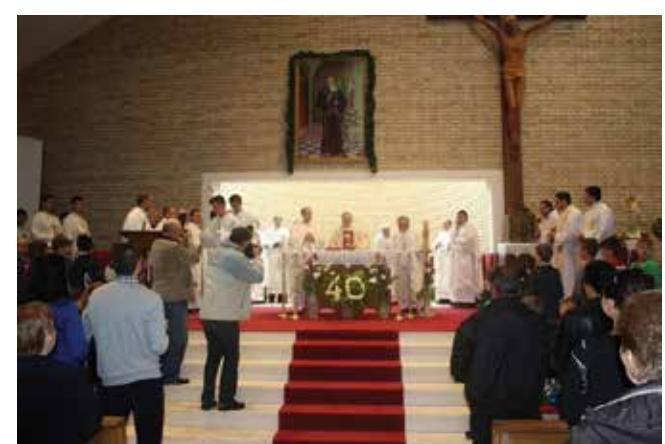
Na svršetku slavlja biskup je zahvalio župniku Mariću za njegovo 36-godišnje vodenje Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, a sadašnjem župniku Juriću za nastavak toga služenja i za sve što je u pripravi za današnje slavlje u suradnji sa župljanim ostvario te je na daljnji život župe zavrzao Božji blagoslov.

Ovom slavlju prethodila je devetnica koju su vodili: Dragutin Goričanec, Božidar Lusavec, Anto Šimić, Tomislav Brković, Damir Stojić i Ike Mandurić.

Biskup primio provincijalnu glavaricu sestara milosrdnica

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 13. lipnja provincijalnu glavaricu sestara milosrdnica s. Elizabetu Peršić. U njezinoj pratnji bile su s. Andela Blagus, kućna predstojnica Samostana sestara milosrdnica u Zagrebu, s. Antonija Brežnjak dosadašnja kućna poglavarica sestarskog samostana u Požegi te s. Rahela Dolovski, nova poglavarica požeškog samostana.

Razgovarali su o različitim pitanjima djelovanja sestara milosrdnica na području Požeške biskupije, napose u Požegi. Razmotrili su i poteškoće s kojima se Družba susreće te donijeli konkretnе zaključke o suradnji u okviru njihovih mogućnosti. Biskup je zahvalio poglavaricu za sve što sestre svojom požrtvovanosti nastoje ostvarivati u požeškoj mjesnoj Crkvi. (I. I.)

U SLATINSKOM DRENOVCU SLUŽENA SVETA MISA ZA ŽRTVE PARTIZANSKO-KOMUNISTIČKOG PROGONA

Uvijek pobjeđujemo kad vjerujemo Božjem milosrđu i snazi njegova Duha

Piše i snimio: J. Krpeljević

Biskup Antun Škvorčević u nedjelju 5. lipnja u Slatinskom Drenovcu slavio je svetu misu za žrtve partizansko-komunističkog progona tijekom Drugoga svjetskoga rata i neposredno nakon njega, ubijene i baćene u tamošnju masovnu grobnicu »Slavonsku Jazovku«. S njim su koncelebrirali svećenici Slatinskoga i Našičkoga dekanata.

Duhovna i tjelesna smrt

Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio sve nazočne, među kojima je bio i saborski zastupnik Josip Đakić i članovi HVIDRA-e, rekavši da nismo došli na ovo mjesto stradanja buditi gorčinu i nemoć u srcu, nego smo prostrli oltar da bismo se svetom misom spomenuli Isusove žrtve i u njoj pronašli smisao žrtve nedužno ubijenih ljudi. Podsjetio je da su među njima i svećenici Ivan Đanić, župnik u Orahovici, kojega su partizani odveli u šumu i ubili 29. lipnja 1943. godine; Josip Martinac, župnik u Voćinu, odveden na Papuk, mučen i strijeljan 17. srpnja 1943. godine; Julije Bürger, župnik u Slatini, osuden na smrt u slatinsko-drenovačkom logoru i strijeljan 10. prosinca 1944. godine. Kazao je da je ista ruka ubila i Augustina Dukovića, župnika u Čačincima, nekoliko godina kasnije, 20. kolovoza 1948. Spomenuo je da se na ovom mjestu redovito okupljamo u nedjelju nakon svetkovine Presvetog Srca Isusova jer je nedaleko od njega bio slatinsko-drenovački dvorac, a uz njega kapela Srca Isusova, koja je srušena. Kazao je da nam je želja žrtvama koje ovdje počivaju pristupiti s plemenitošću i zahvalnošću našega vjerničkoga srca, u uvjerenju da ni jedna žrtva nije uzaludna, da je uložena u našu slobodu i dostoanstvo, vrijedna našega pamćenja i zahvalnosti. Pozvao je nazočne da ih u ovoj svetoj misi uključe u Isusovu žrtvu ljubavi.

Homiliju je biskup započeo osvrtnom na trenutačnu grmljavinu kojom kao da nas nebo poziva da promislimo o onome što se ovdje dogodilo, polazeći od Boga. Kazao je da se stradanju i žrtvama može pristupiti s naših ljudskih polazišta i ostati zarobljen zlom, ali

da je moguće pogledati ih u Božjem svjetlu i prepoznati ih u njegovoj istini. Razmišljajući o nedjeljnim svetim čitanjima, od kojih starozavjetno i evanđelje govore o smrti sinova majki udovica, ustvrdio je da je ljudski gledano smrt težak dogadjaj jer čovjek tjelesno umire. Naglasio je, međutim, da mi nismo samo tjelesni i tjelesnost. U evanđeljima slušamo kako je Isus podigao pojedine ljude iz tjelesne smrti, premda je znao da će oni opet umrijeti, ali je učinio to čudo da nam objavi kako Božji pristup o našem životu i smrti polazi od činjenice da mi nismo samo i jedino tjelesna bića, nego i duhovna. Rekao je da je teško biti tjelesno bolestan, ali je još teže biti duhovno bolestan. Kazao je da se istinsko umiranje ne događa onda kad obolimo tjelesno – nego kad smo u svom duhu ranjeni sebičnošću, zločom, pokvarenoscu, onim što običavamo nazivati grijehom. Poručio je kako je Bog u Isusu Kristu postao čovjekom upravo zato da u nama ljudima ostvari strategiju svoje pobjede nad smrću, da u našu ranjenost na smrt unese Božju ljubav, jaču od smrti.

Pobjednička ljubav

Pozvao je nazočne da u svjetlu toga Božjeg dala promatraju nevine žrtve baćene u slatinsko-drenovačku jamu te prepoznaju da one nisu bile prepustene zloči ubojica koji po Isusovoj riječi mogu usmrтiti tijelo, ali ne mogu nauditi duši, nego ih je zagrlila njegova pobjednička ljubav. Uzakao je na to kako je ljudski duh ispunjen mrakom, sebičnošću i zločom razorno stanje u kojem sam zločinac postaje žrtvom zla, istaknuvši da danas u Slatinskom Drenovcu treba žaliti one koji su ubijali i progonili ljudi same zato što su pripadali drugom narodu ili drugoj vjeri. Biskup je podsjetio nazočne da se nalazimo u Godini milosrđa i da su milosrđe i praštanje jedini pravi likjek za našu zloču, pokvarenost, sebičnost i ranjenost na smrt. Bog nam je kroz Isusovo srce objavio da je on velik, ne po tom što se osvećuje i poнаša po diktatu zla, nego po moći praštanja. Osveta je izraz ljudske nemoci jer se osvetljubivi ljudi ponasuju onako kako im diktira zlo. Naprotiv, ljudi koji praštaju i iskazuju

SVETKOVINA SV. PETRA I PAVLA U KATEDRALI

Graditi Kristovu Crkvu na čvrstoj stijeni jedinstva u različitosti

Svetkovina apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla svećano je proslavljena u srijedu 29. lipnja u požeškoj Katedrali euharistijskim slavlјem, kojim je ujedno obilježena i 16. obljetnica uspostave Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi. Misno slavlje predvodio je Ivica Žuljević, prepošt Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi i župnik Župe sv. Terezije Avilske u Požegi, a propovijedao je Josip Krpeljević, kanonik lektor.

Uvodeći u misno slavlje prepošt Žuljević pozdravio je nazočne kanonike i druge svećenike, kao i vjernike sabrane na ovom slavlju. Podsjetio ih je da se slavljuv ove svetkovine Crkva vraća korijenima svoje vjere, koju je utemeljena na apostolima. Pozvao ih je na molitvu za Crkvu Kristovu i sve njezine članove na čelu s papom Franjom, ali i za članove Kaptola, ustanove naše Biskupije koja je nakon dugog vremena nepostojanja ponovno uspo-

stavljenja na današnji dan prije šesnaest godina.

U propovijedi je kanonik Krpeljević ukratko prikazao životni tijek sv. Petra i Pavla, naglasivši da su se njih dvojica u mnogočemu veoma razlikovali jedan od drugoga, ali da ih je međusobno povezala i ujedinila velika vjera u Isusa Krista i žarka ljubav za njega, koju su obojica posvjedočili mučeničkom krvljju. Ustvrdio je da se Crkva, možda nigdje drugdje kao na primjeru ovih tako različitih ljudi, nije očitovala kao jedinstvo u različitosti. Na primjeru iste vjere apostolskih prvaka Petra i Pavla, do koje su se uspeli svaki na svoj posebni način, valja i nama današnjim kršćanima graditi Kristovu crkvu na čvrstoj stijeni jedinstva u različitosti. Na koncu misnog slavlja prepošt Žuljević zahvalio je nazočnim vjernicima na sudjelovanju na ovom misnom slavlju, kao i na njihovoj molitvi za jedinstvo Crkve predvodene

papom Franjom. Kanonicima je čestitao 16. obljetnicu uspostave Kaptola sv. Petra u Požegi, te svima podijelio završni misni blagoslov.

Sjednica Stolnog kaptola sv. Petra

U ponedjeljak 27. lipnja 2016. godine u Biskupsom domu u Požegi s početkom u 10.00 sati održana je sjednica Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi, na kojoj je uz osmoricu kanonika bio prisutan i požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević.

Na sjednici je podnesen izvještaj o obnovi fasade Katedrale i o obnovi bočnoga oltara sv. Ivana Nepomuka. Govorilo se i o nastavku radova na Starom gradu u Kapitolu prema dinamici odobrenih sredstava Ministarstva kulture. Razmotren je i usvojen Pravilnik o upotrebi zvona požeške Katedrale, a raspravljalо se i o vršenju službe katedralnog orguljaša i zborovode. Tačoder je bilo riječi o statusu i djelovanju Djecezanskog muzeja u nastajanju. Na koncu sjednice kanonici su obavješteni da će se svećana proslava spomena 16. obljetnice uspostave Stolnog kaptola sv. Petra održati na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, u srijedu, 29. lipnja 2016. misnim slavlјem u 18.30 sati u Katedrali. Po završetku sjednice kanonici su imali prigodu razgledati trenutni postav umjetnina u Djecezanskom muzeju.

Biskup primio episkopa Jovana i benediktinca Stewarta

Biskupsom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 9. lipnja slavonskog episkopa Jovana i p. Columba Stewarta, benediktinca iz Saint John's Abbeyja u Collegevilleu u Sjedinjenim Američkim Državama, profesora teologije, voditelja projekta izrade nove povijesti kršćanskog monaštva prvog tisućljeća i jednog od najvećih stručnjaka za digitalizaciju patričiće i srednjovjekovne rukopisne građe. Od 2003. p. Columbo djeluje kao izvršni direktor Hill Museum & Manuscript Library, organizacije koju sponzoriše Saint John's University, svjetski lider digitalnog čuvanja rukopisa, presnimivši do sada više od 150.000 rukopisnih dokumenata na Srednjem istoku, istočnoj Europi, Indiji i Africi.

Očekuje se da će navedenim načinom snimiti i bogatu rukopisnu građu Slavonske eparhije u Pakracu, koja je spašena u Domovinskom ratu.

Biskup Škvorčević i njegovi sugovornici razgovarali su o različitim pitanjima koja se odnose na kulturnu baštinu Katoličke i Pravoslavne Crkve u Hrvatskoj te na poslijeratne prilike u kojima valja lječiti duhovne i materijalne rane na objemu stranama i spašavati ugroženu pisanoj građi. Zajednički su razgledali Povjesni arhiv i Povjesnu knjižnicu Požeške biskupije te srednjovjekovnu crkvu sv. Lovre.

BISKUP NA TRSATU S OSOBAMA U RAZVOJnim POTEŠKOĆAMA**Kad živimo jedni za druge ulazimo u Božji dinamizam ljubavi**

U organizaciji Udruga Malteser Hrvatska, tridesetak članova požeške Udruge roditelja djece s poteškoćama u razvoju »MI«, od 2. do 5. lipnja besplatno je boravilo u Istri. Na svom putovanju prema Poreču u četvrtak 2. lipnja zaustavili su se u svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci, gdje je svetu misu predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji s Ivicom Žuljevićem, župnikom katedralne Župe sv. Terezije Avilske u Požegi na čijem području sjedište im spomenuta Udruga. Na početku misnoga slavlje biskup je pozdravio nazočne »miove«, a osobiti pozdrav uputio je grofu Georgu Eltu, voditelju Udruge Malteser Hrvatska, koji je zajedno sa svojim suradnicima bio inicijator ove humanitarne akcije i zahvalio im za njihovu plemenitost. Rekao je da su ljudi stoljećima dolazili na Trsat povjeriti se Blaženoj Djelici Mariji da po njenom zagovoru zadobiju unutarnju snagu kojom bi mogli nositi svoje životne nevolje, napose tjelesne i duhovne slabosti. Pozvao je roditelje i djecu da saberi svoje srce pred

Bogom i mole s Isusovom Majkom da se na ovom hodočašću duhovno osnaže.

Homiliju je započeo prisjećanjem na početne godine djelovanje Udruge »MI«, dok njezini članovi još nisu imali vlastiti prostor nego su se na susrete i ostvarivanje svojih programa okupljali u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskega doma u Požegi. Prijetio se jednoga susreta kada ga je jedno dijete upitalo: »Što dragi Bog radi cijeli dan, a što radi cijelu vječnost?« Priznao je da ga je ovako izazovno pitanje deteta iznenadio i da u prvi mah nije znao što odgovoriti, ali se pribrao i kazao da Bog stalno ljubi. Spomenuo je kako ljubav nije tek neki osjećaj niti samo riječ, već je ona vlastiti život položen za drugoga. Ustvrdio je da Bog baš tako ostvaruje svoj bitak, kako nam je objavio Isus Krist, da Otac posvema predaje sebi Sinu, a Sin Ocu u snazi Duha ljubavi. Biskup je istaknuo da samo kad živimo jedni za druge ulazimo u taj Božji dinamizam i postajemo pobednicima života.

U ulomku današnjega evandelja, nastava-

vio je biskup, čuli smo kako je Isus na upit jednoga pismoznanca, koji se zanimalo što bi u svom životu trebao raditi, odgovorio neka najprije ljubi Boga. I to ne bilo kako, nego svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svom snagom svojom, želeći time reći da Boga treba ljubiti cijelim svojim bićem i čitavim svojim životom. A onda neka ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. »Tko ne ljubi Boga, ostaje sam sa svojim nemoćima« ustvrdio je biskup. Rekao je da mu je dragو što nažični roditelji svojim obiteljima nastoje biti blizu Bogu i na taj se način ispunjavaju snagom da mogu posvetaživjeti za svoju djecu, položiti život za njih. »Kroz tu žrtvu ljubavi, vi roditelji postižete životni smisao kojeg oni koji žive vlastitu sebičnost nemaju« rekao je biskup. Pojasnio je da sebičnost čovjeka razara iznutra i utvrđuje ga u njegovu nemoć. Na poseban je način zahvalio roditeljima što istinu da je Bog ljubav nastojao svaki dan pretakati u ljubav prema svojim najbližima koji ih trebaju, rekavši da je to snaga i ljepota njihova života.

Osvrnuvši se na ulomak iz Druge poslanice Timoteju u kojem sv. Pavao potiče svog učenika da se spominje Isusa Krista uskrslog od mrtvih, biskup je naglasio da je Isus pobijedio smrt upravo putem ljubavi jer je na križu položio sebe za nas te da je umiranje s Kristom i život za druge put naše pobjede. Kazao je da Isusova Majka kao zdravlje bolesnih služi ljudima i ovdje na Trsatu, tako da im pomaže spoznati istinu o samima sebi i o svojim životnim žrtvama upravo u Isusovoj žrtvi ljubavi i da tako ozdrave u dubini svoga bića od ranjenosti nemoću. Poželio je roditeljima djece s poteškoćama u razvoju da to iskušu u svom svakodnevnom služenju svojim najmilijima.

Prije svete mise hodočasnike iz Požege primio je gvardijan trsatskoga samostana fra Antun Jasenović te im je protumačio značenje Svetišta i na hodočašnički ih način poveo oko Gospina oltara.

VIZITATOR MILOSRDNE BRAĆE POHODIO BISKUPA

U Biskupskom domu u Požegi, biskup Antun Škvorčević primio je 4. lipnja fra Giampietra Luzzata, vizitatora Lombardo-venetske provincije milosrdne braće kojoj pripadaju zajednica na Strmcu nedaleko od Nove Gradiške i tamošnja bolnica. U njegovoj pratnji bio je fra Gian Carlo Lapić, definitor spomenute Provincije i fra Kristijan Sinković, prior zajednice na Strmcu. Razgovarali su o petogodišnjem funkcioniranju Bolnice sv. Rafaela na Strmcu, o partnerima suradnje Bolnice s državnim mjerodavnim tijelima i o modelu njezina financiranja te o bolničkom dušobrižništvu povezanom s karizmom Bolničkoga reda milosrdne braće. Biskup je po vizitatoru uputio Lombardo-venetskoj provinciji zahvalnost za djelovanje braće u Požeškoj biskupiji te za potporu koju pruža Bolnici na Strmcu.

HODOČAŠĆE STARIJIH I BOLESNIH OSOBA U VOĆIN**Više od tisuću hodočasnika povjerilo svoju starost i nemoć zagovoru Gospe Voćinske**

U marijanskom svetištu u Voćinu svake se godine 7. lipnja održava hodočašće starijih, bolesnih i invalidnih osoba Požeške biskupije. Toga se dana slavi gođišnjica krunjenja lika Gospe Voćinske po rukama sv. Ivana Pavla II. tijekom njegova pastoralnoga pohoda Osijeku 2003. godine. Izvanredni jubilej milosrđa ove je godine u voćinsku oproštu crkvu privukao oko tisuću hodočasnika iz domova za starije osobe i iz drugih ustanova koje skrbe za njih, a nalaže se na području Požeške biskupije.

Po dolasku u Svetište hodočasnici treće životne dobi obliskovali su zajedničku ularnu procesiju, prošli su kroz sveta vrata i pjevajući marijanske pjesme obišli oko Gospina lika na glavnom oltaru. Potom je uslijedilo pokorničko bogoslužje, koje je predvodio voćinski župnik Mladen Štivin.

Želeći zadobiti jubilejski oprost, mnogi su hodočasnici pristupili sakramantu pomirenja. Vrhunac hodočašća bilo je misno slavlje koje je predvodio Josip Devčić, generalni vikar Požeške biskupije. S njim su concelebrirali voćinski župnik i dekan Mladen Štivin i svećenici Slatinskog dekanata, a pjevao je zbor voćinske župe. Kao i prijašnjih godina, na hodočašću je sudjelovala i skupina vjernika iz župe Pitomača, iz susjedne Varaždinske biskupije, predvođena župnim vikarom Sinišom Blatarićem. Predvoditelja misnoga slavlja i sve nazočne hodočasnike na početku je pozdravila gospoda Dragica Dvoraček iz Doma za starije i nemoćne u Velikoj.

Nakon objeda i kraćega odmora hodočasnici su se ponovno okupili u voćinskoj crkvi gdje su u 14.00 sati sudjelovali u poživnosti Božanskom milosrđu. Po završetku pobožnosti hodočasnici su se oprostili

Pavao II. u Osijeku okrunio lik naše Gospe Voćinske, rekavši da je papa tada već bio u dubokoj starosti, pritisnut bolešću i patnjom i da je zbog toga osobito blizak stariim i bolesnim osobama. Također je podsjetio na njegovu veliku pobožnost prema Isusovoj Majci, koju je smatrao svojom majkom, svjedočeći cijelim svojim svetačkim životom da je sav njezin. Na poseban je način zahvalio djetalnicima staračkih domova i drugih ustanova za njihovu požrtvovnost i milosrdnu ljubav koju svakodnevno iskazuju starijim, bolesnim i invalidnim osobama.

Nakon objeda i kraćega odmora hodočasnici su se ponovno okupili u voćinskoj crkvi gdje su u 14.00 sati sudjelovali u poživnosti Božanskom milosrđu. Po završetku pobožnosti hodočasnici su se oprostili

Dan otvorenih vrata Udruge roditelja djece s poteškoćama u razvoju »MI«**Neka Bog blagoslovi vaša plemenita nastojanja**

Požeška udružica roditelja djece s poteškoćama u razvoju »MI« organizirala je od 23. do 25. svibnja Dana otvorenih vrata. Tom su prigodom članovi Udruge 25. svibnja organizirali za sve prijatelje, partnerne, suradnike i gradane svečani program kojim su željeli zahvaliti svima za podršku i ukazano povjerenje tijekom 18 godina njezina postojanja i rada.

Biskup je vodstvu Udruge uputio pismo u kojem kaže: „Zahvaljujem Vam za poziv da sudjelujem na programu Dana Udruge »MI« idućeg 25. svibnja. Radujem se što je Udruga uspjela djelovati 18 godina za dobro onih kojima je potrebna posebna ljudska blizina i pružena ruka pomoćnika.

Sjećam se njezinih početaka kad smo s tadašnjim vodstvom Udruge zajednički razmišljali o izgradnji Centra u kojem bi osobe s poteškoćama u razvoju te njihovi roditelji i staratelji imali svoj dom, orga-

jem se teritoriju nalazi Centar i vlč. Goran Lukić, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije.

Spomenutoga dana, mislima i molitvom

bit će s vama. Neka Bog blagoslovi sva vaša plemenita nastojanja oko pomaganja osobama s poteškoćama u razvoju.“

SJEDNICA VIJEĆA HBK ZA KATOLIČKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

Izgradnja identiteta katoličkih odgojno-obrazovnih ustanova

U prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu održana je 19. svibnja sjednica Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje kojom je predsjedao Antun Škvorčević, požeški biskup i predsjednik Vijeća. Nakon molitve biskup je pozdravio sve nazočne te im predstavio dnevni red sjednice, pripomenuvši kako se radi o aktualnim pitanjima na razini visokih crkvenih učilišta, katoličkih škola i vrtića. O visokim teološkim učilištima i dvopredmetnome studiju progovorio je Tonči Matulić, dekan Katoličkog bogoslovog fakulteta u Zagrebu, koji je upoznao sudionike sjednice s nastojanjima njegova Fakulteta oko suradnje s Filozofskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu i potpisivanjem ugovora o dvopredmetnom studiju.

Potom je Alejandro Castillo Jimenez, ravnatelj Klasične gimnazije Pazin upoznao vijećnike s prijedlogom Cjelovite kurikularne reforme osnovnih škola te u okviru toga mogući plan i program katoličkih osnovnih škola. O katoličkim vrtićima i vrtićima u kojima se provodi vjerski odgoj govorile su s. Katarina Pišković i Brankica Blažević. U raspravi su s različitim stajališta osvijetljeni postojeći problemi katoličkih visokoškolskih ustanova, srednjih i osnovnih škola. Utvrđeno je što bi HBK trebala poduzeti s obzirom na navedene kurikularne prijedlog te su podijeljeni zadaci za

u čemu se sastoji prijedlog Cjelovite kurikularne reforme osnovnih škola te u okviru toga mogući plan i program katoličkih osnovnih škola. O katoličkim vrtićima i vrtićima u kojima se provodi vjerski odgoj govorile su s. Katarina Pišković i Brankica Blažević. U raspravi su s različitim stajališta osvijetljeni postojeći problemi katoličkih visokoškolskih ustanova, srednjih i osnovnih škola. Utvrđeno je što bi HBK trebala poduzeti s obzirom na navedene kurikularne prijedlog te su podijeljeni zadaci za

MISA ZA POGINULE BRANITELJE 63. SAMOSTALNE GARDIJSKE BOJNE

Branitelji su u miru pozvani izgrađivati pravedno društvo

U prigodi 25. godišnjice osnutka 63. „A“ samostalne gardijske bojne 11. lipnja u crkvi sv. Lovre u Požežu služena je sveta misa za njezine poginule članove, koju je predvodio kancelar Josip Krpeljević. Uz roditelje, rodbinu, prijatelje i suborce poginulih pripadnika spomenute postrojbe na misi su sudjelovali izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović, gospodin Alojz Tomašević, župan požeško-slavonski; izaslanik ministra hrvatskih branitelja, umirovljeni brigadir Stjepan Sučić; saborski zastupnik, gospodin Franjo Lukić; predsjednik Udruge ratnih veterana 63. samostalne gardijske bojne, gospodin Zlatko Bošković, predstavnici Grada Požege i drugi uzvanici.

Na početku misnog slavlja kancelar Krpeljević nazočnima je prenio pozdrave požeškoga biskupa Antuna Škvorčevića i pozvao ih da se sjedine u molitvi za trideset i tri pripadnika 63. samostalne gardijske bojne, koji su poginuli u borbenim djelovanjima, kao i onih koji su stradali u drugim bilo ratnim, bilo mirnodopskim okolnostima. Također ih je pozvao na molitvu za ratnog zapovjednika spomenute postrojbe umirovljenog general-pukovnika Miljenka Crnja, kojemu je bolest onemogućila da bude nazočan na ovom slavlju.

U homiliji je kancelar Krpeljević najprije podjetio da Crkva danas slavi spomenik sv. Barnabe, apostola, naglašivši da je apostol čovjek koji ima poslanje biti u službi kraljevstva Božjega, odnosno u službi Isusa Krista koji to kraljevstvo uspostavlja. Rekao je da ulomak iz Djela apostolskih,

nauvešten u prvom čitanju, prikazuje Barnabu kao vjernog suradnika i suputnika sv. Pavla na njegovim misijskim putovanjima diljem tada poznatoga svijeta. Naglasio je da je Barnaba, kad je postao kršćanin, razdao svu imetak i tako oslobođen od navezanosti na posjedovanje i oslobođen od sebičnosti, kao čovjek mira i radosti cijelim se svojim bićem stavio u službu navještanja radosne vijesti o Isusovoj pobedi nad zlom, grijehom i smrću. Ustvrdio je da je Barnaba bio pravi Kristov učenik, upravo onakav kako ga je Isus u današnjem evanđeoskom ulomku ocrtao. Rekao je da znacajke koje krase pravog Kristova učenika, u određenoj mjeri možemo pronaći i kod poginulih branitelja, a najistaknutija je njihova spremnost da izvrše svoje poslanje i polože vlastiti život za ono što je dobro, vrijedno i plemenito. Podsetio je nazočne da smo, nažalost, svjedoci kako mogu postojati lažni, prijetvorni domoljubi, kojima je domoljublje paravan za sebičnost i neke njihove sitne interese. Ustvrdio je da poginuli branitelji kojih se danas spominjemo i za koje molimo nisu glumili domoljublje, nego su čitavim svojim bićem položili sebe, svoj život za slobodu i mir domovine i da zbog

GODIŠNJI SUSRET ODGOJITELJICA U VJERI

Za rad s djecom najvažniji uvjet je ljubav

U organizaciji Katehetskog ureda održan je 21. svibnja godišnji susret odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije. Nakon molitve i uvodnih riječi predstojnika vlč. Roberta Mokroga, predavanje s radionicom održala je Ana Matković, dipl. psihologinja, na temu „Odgojitelj u vjeri – radosni odgojitelj“. Svaki bi dobar odgojitelj trebao utiskivati svoje uvjerenje u ono što radi, a rezultat toga rada bi trebala biti radost koju često poistovjećujemo s osjećajem, što ona i jest. Ipak, ona je više od pukog osjećaja; radost je urođena vrlina. Kad govorimo o radosti, sreći, možemo primijetiti da je korijen riječi „sreća“ – „sresti, susret“, susret s djecom u njihovoj sudsbinu.

Međutim, potrebno se susresti i sa samim sobom. Predavačica Matković pozvala je sve prisutne da si postave pitanje „Tko sam zapravo ja?“ Čovjek ima četiri razine: tjelesnu i psihičku koju imaju i biljke i životinje. Ali, čovjek također ima i treću dimenziju po kojoj je čovjek, a riječ je o antropološkoj razini, te četvrtu- teološku razinu. Svaki čovjek je jedinstven. U radu s djecom najvažniji uvjet je ljubav, da budu voljeni i prihvaćeni onakvima kakvi jesu. Ljubav nije svidanje, ona je prihvatanje. Zašto djeca izražavaju agresiju? Može li dijete biti zločesto? Ono može svojim ponašanjem iskazivati agresivnost, ali ne može biti zločesto. Djeca su intuitivna i nasto-

njegovu životu. To je jedan od puteva kako postati radostan odgojitelj, kako bi i onima kojima su poslani mogli posvjedočiti i posredovati tu radost. Odgojiteljice su izrazile zadovoljstvo izabranom temom koja je danas vrlo potrebna u životu i zahvalile psihologinji na predavanju.

U završnom dijelu susreta odgojiteljice su imale priliku iznijeti radosti, ali i poteškoće s kojima se susreću u svom radu, posebno na koji način prenijeti svim roditeljima informaciju da u svome mjestu imaju pravo u dječjem vrtiću zatražiti vjerski odgoj za svoje dijete. Susret je završio riječima predstojnika da će se još više potruditi oko pomoći ravnateljima i odgojiteljima oko uvođenja vjerskog odgoja u predškolske ustanove te molitvom.

Duhovne vježbe za vjeroučitelje u Velikoj

Poslanje vjeroučitelja je pomoći mladima da izrastu u cjelovite osobe

U Domu sv. Augustina u Velikoj od 1. do 2. srpnja održane su duhovne vježbe za vjeroučitelje liske i odgojiteljice u vjeri. Voditelj duhovnih vježbi bio je o. Robert Perišić, ofm, župnik Župe Uzvišenja Svetog Križa u Zagrebu, a tema je bila »Isus otkriva milosrdno lice Očevo«. Na temelju brojnih biblijskih tekstova približio im je milosrdno lice Oca nebeskoga, govoreći o temama pod naslovom: »Gđe su dvojica ili trojica u moje ime...«, »Zgrajljena žena«, »Marta i Marija«, »Iskusiti dobrotu Očevo«, euharistijsko klanjanje na temu »Jerihonski slijepac«, »Milosrdni Samarijanac«, »Emaus« i »Bacite mrežu na drugu stranu«. Brojni primjerima iz svakodnevnoga života voditelj je nastojao posvestiti situacije u kojima se kao vjernici često nalazimo i koje postaju prilika za susret s Bogom i rast u vjeri. Vjeroučitelji su imali priliku za osobni razgovor s voditeljem tijekom cijelih duhovnih vježbi, kao i prigodu za svestnu ispunjavanju. Sudionike duhovnih vježbi u subotu 2. srpnja pohodio je biskup Antun Škvorčević i u zajedništvu s njima slavio euharistijsku slavlje. Uz voditelja duhovnih vježbi koncelebrirali su Robert Mokri, predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije, Mario Sanić, velički župnik i Robert Kupčak, župni vikar.

HODOČAŠĆE UČENIKA KATOLIČKIH GIMNAZIJA U VOĆIN

Molite Gospu Voćinsku da budete osjetljiviji za Boga i za čovjeka

U subotu 14. svibnja u svetište Gospe Voćinske hodočastili su učenici i djelatnici Katoličke gimnazije iz Požege te Katoličke klasične gimnazije iz Virovitice predviđeni ravnateljima Ivočom Bedenićem i Mariom Voroneckim te vjeroučiteljima Marijanom Pavelićem i Ivanom Čertićem. Pridružili su im se i drugi srednjoškolci te članovi Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije i župni animatori koji su ove godine sudjelovali u edukaciji.

Što je sloboda?

U pripravi za svetu misu odigran je kratki scenski prikaz o Milosrdnom Ocu koji su izveli pitomci požeškog Kolegija prema tekstu Zdravka Tica. Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je zajedno sa svećenicima djelatnicima u školama predvodio biskup Antun Škvorčević. Uvođeći u misno slavlje, biskup je podsjetio mlade hodočasnike na sutrašnju svetkovinu Duhova, naglasivši da je znakovito što su oni danas u Voćinu - poput apostola u dvrani posljednje večere - molitelji s Isusovom Majkom kako bi bili ispunjeni njegovim Duhom i ugradeni još čvrše u zajedništvo njegove Crkve. U homiliji je biskup progovorio mlađima o slobodi. Podsjetio je da je ona Božji dar, istaknuvši da sloboda nije raditi što hoćemo, nego duhovna moć povezana sa savješću kojom uvidamo što je dobro, a što zlo i poziv da se opredijelimo za ono što nije protivno životu i što nas potvrđuje u našem dostoanstvu. Kazao je da nam današnja sveta čitanja govore o tome. Prvo čitanje iz Djela apostolskih podsjeća na Judu koji je svoju slobodu upotrijebio za sebični interes, opredijelio se za izdaju Isusa kako bi dobio trideset srebrnjaka. Tako je postao sinonim propasti. Biskup je kazao kako je

teško shvatiti da se netko može opredijeliti za zločin i da je on plod prevare Zloga koji našu slobodu uvjerao da tim putem može postići neki dobar cilj. Grijeh vlastitog opredijeljenja za zlo i ustrajavanja u njemu biskup je opisao kao veliku dramu ljudske slobode, pred kojom i Bog ostaje nemoćan, sve dok se ta ista zlouprijebljena sloboda ne odvratí od zla i okreće Bogu, koji sнагом svoga Duha ulazi u to stanje i liječi ga svojim milosrdjem. Protumačio je kako smo se svi rodili u stanju ranjenosti zlome te da grijeh slabosti prati naš ljudski život, istaknuvši da za njega imaju razumijevanja Bog i ljudi te ga opravštaju. Prikazao je to na Petrovu primjeru koji se, među ostalim, odrekao Isusa, ali se za to gorko kajao. Isus ga se nije odrekao, nego ga je postavio na čelo dvanestorice gdje organizira svojevrne slobodne izbore, kako bi na Judino mjesto bio izabran zamjenik da bi se popuni broj dvanestorice svjedoka Isusova života, smrti i uskrsnuća, koji su postali temeljem novoga Božjega naroda. Biskup je upozorio kako su se apostoli, postavivši dvojicu kandidata od kojih su trebali izabrati jednoga,

najprije pomolili, a onda bacili kocku koja je pala na Matiju.

Važnost molitve

Naglasio je važnost molitve prije životnih odabira, napose mladih ljudi jer kad god se u molitvi razbistrimo Božjom blizinom i prosvijetlimo Duhom Svetim oslobadamo se zatvorenosti u sebične interese. Maturanti koji su ovih dana pred izborom svoga daljnježivotnoga puta trebali bi se zauštaviti pred Bogom i pomoliti se da njihova odluka bude uistinu slobodna. U Evandelju Isus progovara učenicima o ljubavi. Nema veće slobode nego što je ljubav. Ona nije osjećaj, nego je ona sam Bog. Otac koji je sav za Šina, a Šin sav za Oca u vezu ljubavi koji je Duh Sveti. Ljubav je biti nezarobljen samim sobom, nego biti sav za drugoga. U Isusu je vidljivo koliko je Bog velik, upravo jer je ljubav. Onaj tko živi za Boga i čovjeka, ostvaruje najbolje svoju slobodu. Na kraju homilije biskup je podsjetio srednjoškolce da je u Voćinu Marija mnogima pomogla da postanu osjetljiviji za Boga i za čovjeka te ju je zamolio da pomognе i njima kako bi u svojoj slobodi birali ono što je za njih uistinu dobro. Zahvalio je svima što su ovaj dan posvetili Bogu i hodočastili u Gospino svetište. Nakon svete mise održane je glazbeno-duhovni program na kojem su podijeljena priznanja sudionicima Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije 2015./2016., a posebno je dobila pobjednička ekipa Župe sv. Ane iz Skenderovaca, koja je ujedno i predstavnik Biskupije na nacionalnoj završnici KMNL-a u Dubrovniku. Ekipa iz Župe sv. Augustina Biskupa iz Velike primila je pehar za »fairplay«. U završnom dijelu programa predstavljeno je i ono što je ove školske godine ostvareno u edukaciji župnih animatora Požeške biskupije. Za glazbeni dio programa bile su zadužene Gimnazije iz Požege, Industrijsko-obrtnička škola iz Slatine, Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti iz Virovitice, Elektrotehnička i ekonomска škola iz Nove Gradiške i Tehnička škola iz Virovitice.

Pri svršetku školske godine biskup Antun Škvorčević pohodio je 8. lipnja Kolegij Požeške biskupije i susreo se s aspirantima za svećeništvo i drugim kolegijašima te je s njima slavio svetu misu u kapeli Kolegija u zajedništvu s ravnateljem Marijanom Pavelićem i njegovim suradnicima u odgojnom timu Krunoslavom Siroglavićem i Krunoslavom Jurakovićem.

BISKUP S KOLEGIJAŠIMA PROSLAVIO ZAVRŠETAK ŠKOLSKE GODINE

Najdragocjenije je staviti svoju slobodu u Božje dimenzije

Pri svršetku školske godine biskup Antun Škvorčević pohodio je 8. lipnja Kolegij Požeške biskupije i susreo se s aspirantima za svećeništvo i drugim kolegijašima te je s njima slavio svetu misu u kapeli Kolegija u zajedništvu s ravnateljem Marijanom Pavelićem i njegovim suradnicima u odgojnom timu Krunoslavom Siroglavićem i Krunoslavom Jurakovićem.

Međusobno obogaćivanje

Uvođeci u slavlje biskup je rekao da se još jedna školska godina primaknula kraju. Podsetio je da su se na njezin početku, osobito učenici prvoga razreda pomalo sa strahom pitali kako će se njezin tijek odvijati, ali da su, kako je vrijeme odmicalo, primijetili da sve ide dobro kad se osobno trude, s drugima surađuju, i napose kad računaju s Božjom pomoću. Podsetio ih je također da, time što zajedno žive i što se medusobno druže, utječu jedni na druge i jedni druge obogaćuju. Rekao im je da se svojim današnjim dolaskom k njima želi uključiti u tu duhovnu razmjenu, naglasivši da je ona snažna kad zajedno s Bogom drugujemo, te se tako učvršćujemo u dubokoj životnoj ukorijenjenosti. Pozvao ih je da sa zahvalnošću pogledaju na proteklu godinu, i da u ovoj svetoj misi izraze zahvalnost jedni drugima, svojim poglavarama, a napose Bogu.

Homiliju je biskup Antun započeo pitanjem kakva je bila ova školska godina, rekavši da na to pitanje možemo odgovoriti s više gledišta. Istaknuo je da školu redovito prosluđujemo po školskim ocjenama, koje su važne, ali da pri tom ne smijemo smetnuti s umna važnost i nekih drugih polazišta, u čemu nam mogu pomoći sveta misna čitanja. U osvrta na prvo čitanje koje prikazuje stanje židovskoga naroda u doba Ilije proroka, biskup je upozorio na ljudsku slobodu kao jedno od najvažnijih pitanja našega postojanja i kako su onodobni Židovi - napustivši Jahvu, povjesnoga Boga svojih otaca koji ih je izveo iz egipatskoga

žioza za nas. Stoga s pravom možemo reći da je ispunjenje zakona ljubav. Naglasio je da je najdragocjenije staviti svoju slobodu u Božje dimenzije, a to konkretno znači svoju slobodu založiti za ono što je istinski dobro i vrijedno, napose živjeti jedni za druge, pozvavši kolegijaše da jedni drugima budu dar. Ponovio je pitanje kojim je započeo homiliju - kakva je bila ova školska godina - rekavši da je bila ne onakva kako je zapisano u školskom dnevniku, nego kako je upisano u njihovu srcu i u opredijeljenost njihove slobode. Zahvalio je Bogu za sve što je tijekom ove školske godine ugradio u kolegijaše. Zahvalio je kolegijašima što su Bogu omogućili da u njih zasaduje ono što je dobro. Zahvalio je poglavarama, osobito ravnatelju za sve ono što je on nastojao svojom svećeničkom raspoloživošću i požrtvovnošću ciniti za njih - uza svoje ostale obvezu. Zahvalio je za sve njihove uspjehe, ali i neuspjehe, koji izgradjuju njihovo životno iskustvo. Pozvao ih je da nikada ne budu ravnodušni za Boga, nego da njegove poticaje primaju mladenačkim žarom, napose svećenički aspiranti, ustvrdivši da sloboda umire u ravnodušnosti. Zaželio je da im Bog pomogne kako bi im iskustvo ove školske godine bilo dobar temelj na kojem će nastojati izgraditi se i rasti iduće školske godine.

Osvrnuvši se na evandeoski ulomak u kojem Isus kaže da nije došao dokinuti zakon, nego ispuniti, biskup je ustvrdio da je Isus to ostvario kad je iz ljubavi sebe polo-

Najveća sloboda

Zapitao je kolegijaše kome su ili čemu tijekom minule školske godine služili svojom slobodom, za što su bili opredijeljeni? Ako su bili opredijeljeni za čestitost, poštjenje i marljivost, posvjedočili su slobodu koju nije porobila nemoć zla, nego su vršeći Božje zapovijedi o kojima Isus govori u današnjem evandeoskom ulomku postali moćni, Božji saveznici. Istaknuo je da kad vršimo deset Božjih zapovijedi, riječi slobode, živimo najveću slobodu, a kad se prepustimo sebičnosti i zloči, služimo krivom bogu, idolu koji razara. Rekao je da Ilijino pitanje, jesmo li za pravoga Boga ili krivoga boga, vrijedi i za nas danas. Dodao je da smo za pravoga Boga onda kada živimo ono na što nas je pozvao kad nas je stvorio i kad nam je u savjest utisnuo sposobnost razlikovanja dobra od zla te se opredijeljujemo za dobro.

Osvrnuvši se na evandeoski ulomak u kojem Isus kaže da nije došao dokinuti zakon, nego ispuniti, biskup je ustvrdio da je Isus to ostvario kad je iz ljubavi sebe polo-

Biskup primio kandidate za Bogosloviju

Nakon što je maturantima službeno završila nastava, u srijedu, 18. svibnja požeški biskup Antun Škvorčević susreo se u Biskupskom domu sa svećeničkim kandidatima za upis u Bogoslovno sjemenište i na Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. U prisutnosti njihovih župnika razgovarao je o razlozima njihova opredijeljenja za svećeništvo. Prethodno su ih primili Marijan Pavelić, ravnatelj požeškog Kolegija i Krunoslav Juraković, biskupov tajnik, koji su provjerili imaju li potrebne dokumente. Za kandidate prve godine Bogoslovije primljeni su: David Dubočanac iz župe Lužani, Stjepan Figurić iz župe Kraljice sv. Krunice u Novoj Gradiški, Dominik Josić iz župe sv. Luke u Novskoj, Ivan Kerepčić, iz župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, Leon Markanjević iz župe Požeški Brestovac, Karlo Topalović iz župe sv. Leopolda Mandića u Požegi i Tomislav Varela iz župe Jakšić. Pred kandidatima je još ispit državne mature te će o njemu ovisiti konačna odluka o njihovu prijemu na Bogosloviju.

BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA U VOĆINU

»Evo dolazim, Gospodine, ti si me pozvao!«

UVoćinu je 22. lipnja održan tradicionalni susret ministranata Požeške biskupije. Predvođeni svojim župnicima ministranti su se okupili u svetištu Majke Božje gdje se odvijao prigodni program koji su priredili svećenički aspiranti iz požeškog Kolegija i Marijan Pavelić, ravnatelj Kolegija, ujedno povjerenik za pastoral duhovnih zvanja Požeške biskupije. Kolegija su prikazali igrokaz »Šalom u vjetru«, koji je napisao trajni dakon Zdravko Tiel, nadahnut evandeoskom prispodobom o milosrdnom Ocu. Potom je učenik prvoga razreda Katoličke gimnazije u Požegi i aspirant Antonio Kljajić održao multimedijsku katehezu o Godini milosrda. Usljedio je interaktivni kviz znanja na istu temu. Natjecanje je bilo posebno zanimljivo jer su mogli sudjelovati svi ministranti i to preko svojih mobitela putem interneta. Prvo su mjesto u kvizu osvojili ministranti požeške Župe sv. Leopolda Mandića, a drugo i treće mjesto ministranti iz Velike i Nove Gradiške. Bliza priprava za svetu misu započela je prigodom za svetu ispovijed i vježbom pjevanja pod vodstvom Marija Većerića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Virovitici.

Milosno blago

Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. Na početku je uputio tri pozdrava Gospoj Voćinskoj, koja su ministranti popratili pjevanjem poklika »Blažena ti što povjerova!«. Potom je pozdravio nazočne svećenike i sve ministrante. Podsjetio ih je

na sinočnu pobedu Hrvatske u nogometnoj utakmici sa Španjolskom na Europskom prvenstvu u Francuskoj, rekavši da se kao navijači radujemo kad nogometari, poštujući pravila sportske igre, uspiju protivničke ekipe i tako postanu pobjednici, ali da je od još većeg značenja kad ministranti u skladu s pravilima vjere hodočasnici produ kroz sveta vrata voćinskog svetišta, te postanu dionicima Božjeg milosrđa, koje je Crkva u svetu Godini milosrda otvorila vjernicima, omogućujući im da budu dionicima Isusove pobjede. Poželio im je da radost zbog jučerašnje nogometne pobjede pretoče u radost Isusove pobjede i da na ovom hodočašću budu dionici njegova bogatstva i ljepote. Još ih je podsjetio da je geslo i ovogodišnjeg hodočašća »Evo dolazim, Gospodine, ti si me pozvao!« te su ga zajedno otpjevali.

Utakmica života

U homiliji je biskup Antun ponovno posegnuo za metaforom utakmice i njome ministranta približio otajstvo Božjeg poziva. Kao što izbornik neke nogometne momčadi traži određeni profil igrača, a kad ga pronađe, pozove ga u reprezentaciju i počne pripremati da bi u nogometnoj utakmici pobjedio, tako i Isus u današnjem evangeliju pronalazi najprije dvojicu, a onda dvanaestoricu učenika, koje je pripremio za najveću i najvažniju utakmicu, utakmicu života, u kojoj se natjeće na život i smrt. Ustvrdio je da je Isusovo poslanje bilo odigrati uta-

kmicom sa zlom i smrću i u njoj pobjediti. Osnovao je Crkvu na temelju dvanestorice apostola te joj povjeroj da snagom Isusova Duha služi čovjekovoj pobjedi nad smrću. Bilo bi žalosno, rekao je biskup, kad bismo ovđe na zemlji pobijedivali u raznim utakmicama, a onda na koncu u najvažnijoj utakmici života bili poraženi od smrti. Izrazio je radost što su ministranti odabrali biti blizu oltaru i svećeniku dok prinosi Isusovu žrtvu, dok slavi njegovu ljubav za nas i njegovu uskršnju pobjedu i što oni u svetoj misi postaju dionicima te Isusove pobjede. Spomenuo je kako ljudi vole sportske pobjede proslaviti bučno i veselo i da slavlja tih pobjeda obično na tome i završe. Međutim, slavlje Isusove pobjede, naglasio je biskup, nikad ne prestaje jer kad god slavimo svetu misu, kad god se kao ministranti odazovemo Isusovu pozitu da s njime zaigramo u najvećoj utakmici života, onda nas Isus uvodi u zajedništvo svoje pobjede nad zlom i smrću.

Bog ne šuti

Ali kako nas to Isus poziva - upitao je biskup okupljene ministrante - upozorivši ih da njegov poziv nije dovoljno čuti samo ušima, nego i srcem. Na primjeru dječaka Samuela iz prvog liturgijskog čitanja kojem Bog upućuje svoj poziv biskup je protumačio ministrantima kako se on poslužio svećenikom Elijem da dječak njegovom pomoću spozna da Bog nije biće koje šuti, nego govori svakom pojedinom od nas. Rekao je da i danas ima onih koji su poput dječaka

vjerno, sabrano i lijepo ministiriranje najbolji odgovor na Božji poziv i potaknuo ih da kažu: »Bože, hvala ti što sam ministrant. Naglasio je kako je Marija danas u Voćinu zaciјelo radosna što vidi ministrante i njihovu spremnost služenja oltaru gdje njezin sin Isus Krist obnavlja svoju žrtvu na križu. Dodao je da im Ona i na ovom hodočašću jamči kako ih u njihovu ministrantskom služenju i na njihovu mladenačkom životnom putu prati svojom majčinskom nježnošću i ljubavlju.

Jubilejski oprost

Biskup je podsjetio ministrante na uvjete koje trebaju ispuniti kako bi na današnjem hodočašću zadobili potpuni jubilejski oprost, usporedivši te uvjete s pravilima nogometne igre kojih se valja pridržavati ako želimo pobjediti u životnoj utakmici, odnosno biti dionicima Božanskog milosrđa. Završavajući homiliju zamolio je Mariju, Isusovu Majku, da pogleda okupljene ministrante i pomogne im da otvore svoja srca u vjeri njezinu sinu Isusu Kristu i da u njih uđe snaga Božjeg milosrđa, da budu ponosni što su Isusovi te da po njezinim molitvama neki od njih krenu svećeničkim ili redovničkim putem.

Na koncu misnog slavlja biskup je nazočne ministrante povjerio zaštiti Isusove Majke te ih je pozvao da mole za nova

duhovna zvana i za svoje svećenike da ostanu vjerni svome poslanju. Poželio im je radosno ljeti i na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Biskup posjetio ministrante na susretu u Velikoj

Molitva je put kojim otkrivamo sebe pred Bogom

Biskup Antun Škvorčević posjetio je 25. lipnja skupinu ministranata osnovnih i srednjih škola koji sudjeluju na ljetnom vikend-susretu u Velikoj. Ministranti su biskupa dočekali pred spiljom Gospe Lurdske, a nakon zajedničke marijanske pobožnosti biskup je s njima podijelio radost 44. obljetnice svoga svećeništva koje se spominje upravo ovoga dana. U nazočnosti voditelja susreta Marijana Pavelića, domaćeg župnika Marija Sanića i župnog vikara Roberta Kupčaka, aspiranata iz požeškog Kolegija koji pomažu u vodstvu susreta i svih ministranata, biskupa je pozdravio ministrant iz Župe Kraljice Sv. Krunice iz Nove Gradiške Noa Andrašić te ukratko predstavio program koji se odvija u Velikoj pod gesлом „Milosrdni kao Otac“. Ministranti su tako posvjedočili kako i tijekom ljeta žele ostati povezani s Bogom, ujedno izrazivši biskupu čestitku i zahvalnost za njegovu blizinu.

Biskup se u dvorani susreuo s ministrantima i zanimalo za svakoga osobno te se pobliže upoznao s njihovim školskim brigama, ali i hobijima izvan škole. Osim pitanja o školi, obitelji i nogometnoj utakmici hrvatske reprezentacije na Europskom prvenstvu u Francuskoj, biskup ih je upitao: „Zašto ste ministranti?“. Naglasio im je dvije dimenzije ministiriranja: službu i služenje. „Ministriranje je služba jer pridonosi da se obred svete mise odvija skladno organizirano, a služenje je po nutarnjoj vjerničkoj povezanosti ministranata i svećenika s onim

Zahvaljujem svima koji su molili za mene da prepoznam duhovno zvanje. Zahvaljujem onima koji još uvijek mole da u njemu ustrajem i budem vjeran.“ Potom je kazao kako u Požeškoj biskupiji djeluje molitveni pokret „Djelo duhovna zvana“ i pozvao ministrante da i oni mole za biskupa, za svećenike i za nova duhovna zvana. Podsjetio je da je svećeništvo žrtva i povezao to s Danom državnosti, istaknuvši kako žrtvi onih koji su položili živote za slobodu naše domovine dugujemo svoje dostojanstvo i mir. Ohrabrio je ministrante: „Ne bojte se žrtve. Heroji su oni koji prihvataju žrtvu kao dio svoga života. Budite takvi heroji!“

Na koncu susreta podijelio im je sličice kao podsjetnik na međusobnu povezanost u molitvi.

PRIREDBA UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

U ovoj školi rast se mjeri po Isusu Kristu

Učenici Katoličke osnovne škole u Požegi održali su 9. lipnja u Dvorani sv. Terezije Avilske završnu priredbu prigodom kraja nastavne godine. Program se sastojao od dva dijela, glazbenog i scenskog kojega su priredili zborasi i glumačka ekipa sedmih razreda. U prvom dijelu programa, nakon što su izveli himnu Škole, zborasi mladeg i starijeg uzrasta pod ravnateljem profesorice Ljube Šolić predstavili su se skladbama kojima su na nedavnom državnom natjecanju u Varaždinu osvojili srebrene plakete. Nakon toga je progovorio ravnatelj škole Želimir Žuljević, koji je pozdravio nazočne, uputivši riječi

zahvale biskupu Antunu Škvorčeviću, osnivaču Škole na pruženoj podršci i blizini u protekljoj nastavnoj godini.

Potom je zahvalio stručnoj službi, učiteljima i tehničkoj službi, a napose učenicima i njihovim roditeljima za suradnju i nastojanja kojima pomažu i prate rad Škole. Na koncu je ravnatelj posebno zahvalio voditeljicu dječeg zbora profesorici Ljubi Šolić i vjeroučitelju Krunoslavu Siroglađiću koji je napisao i režirao središnji dio programa-predstavu »U zadnjoj klupi», koju su odigrali najstariji učenici škole. Okosnica predstave priča je glavnoga lika, dječaka Marka. On je vjernik i želi upisati katoličku gimnaziju, ali u tome nema potporu svoga oca, odvjetnika, koji sarkastično gleda na vjeru. Uz pomoć majke, s kojom svake nedjelje odlazi na misu, ipak upisuje katoličku gimnaziju, ali ondje ne pronađe ono što je tražio, ne biva prihvoden od dijela razreda. Marko se teško razbolio i na koncu preminuo što je promijenilo njegova oca i dio razreda koji ga nije prihvaćao. Predstava je izmamila suze na lice mnogih u publici koja je burnim pljeskom više puta nagradila glumačku ekipu i njezinu voditeljicu.

Prisutnima se na koncu obratio i biskup Antun, koji je Katoličku osnovnu školu usporedio s biljkom koju učenici svakog dana

iznova mjeru koliko je narasla očekujući s nestrljenjem da na njoj konačno procjeva neki lijepi cvijet. Kojim metrom treba mjeriti vaš rast, upitao je biskup učenicu i nastavio da je to osoba Isusa Krista. Svi vas mi svakodnevno pratimo i na svoj način mjerimo do koje ste životne razine izrasli, hoće li u vama procvjediti onaj život koji je Isus omogućio svojom ljubavlju, jačom od zla i smrti. Istaknuo je kako smrt nije najtragičnije što nam se može dogoditi ako zaista živimo sjedinjeni s Isusom Kristom pobednikom. Na kraju je biskup zahvalio učenicima na poučnoj priredbi te djelatnicima Škole na čelu s ravnateljem i roditeljima za sve ono što su povezani jedni s drugima činili da ovi mlađi ljudi rastu tjelesno, intelektualno i duhovno.

PRIREDBA UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U VIROVITICI

Škola kao prošireni obiteljski dom

U prostorima Katoličke osnovne škole u Virovitici održana je 7. lipnja u večernjim satima priredba njezinih učenika prigodom završetka školske godine. Uz nazočnost roditelja, prijatelja škole bili su prisutni Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za Katoličke škole u Požeškoj biskupiji u svojstvu izaslanika biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića, osnivača Škole, zatim Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi te Mario Voronjecki, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije u Virovitici. Program su pripremili učenici prvoga razreda zajedno sa svojim učiteljicama Viktorijom Majstorović, Violetom Drvenkar i Majom Fabijanac. U prvom su dijelu kroz recitacije, pjesme i ples predstavili minulu školsku godinu te sve ono što su tijekom tog vremena naučili. Drugi dio programa

napose roditeljima prenio pozdrave biskupu Škvorčeviću. Čestitao je djeci na programu koji su izveli te zahvalio roditeljima što su prihvatali suradnju sa školom u odgoju djece. Podsetio ih je kako su se zajedno sa svojom djecom uključili u veliku obitelji katoličkih škola u Požeškoj biskupiji. Naglasio je kako osnivač vodi brigu o specifičnom identitetu škole te nastoji osigurati što bolje uvjete i pedagoške standarde kako bi se primjerno odvijao njezin odgojno-obrazovni projekt što je među ostalim vidljivo i po trenutnim materijalnim ulaganjima u uređenju školske zgrade koja će iduće jeseni dobiti novouređene prostore u koje će ući dvadesetak novih učenika. Potom je učenicima i roditeljima te svim prisutnima čestitao uspješan završetak školske godine i zaželio radosne praznike.

Jednako tako zahvalio je i svim djelatnicima za ljubav, napor i odricanje koja su uložili u početke škole i prvi naraštaj učenika. Biskupov izaslanik Ivica Žuljević pridružio se ravnateljevim zahvalama te nazočnim,

MISA ZAHVALNICA ZA UČENIKE POŽEŠKIH KATOLIČKIH ŠKOLA

Volite sebe i druge na Isusov način

Na završetku školske godine 10. lipnja biskup Antun Škvorčević u katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi slavio je svetu misu zahvalnicu za sve učenike i dječatnike požeških katoličkih škola. S njime su concelebrirali Ivica Žuljević, katedralni župnik i predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije, Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole, Marijan Pavelić i Krunoslav Siroglađić, vjeroučitelji u spomenutim školama te Krunoslav Juraković, tajnik. Pozdravljajući učenike na početku misnog slavlja upitao ih je jesu li radosni što završava još jedna školska godina, na što su jedni odgovorili potvrđeno, a drugi niječno. Podsetio ih je da je škola tek jedno od mesta na kojima se odvija njihov život, da postoje i druge stvarnosti, kao što su obitelj, prijatelji, igra i sl. Rekao je da ovom svetom misom želimo Bogu zahvaliti za sve ono lijepo i dobro što im se dogodilo u školi, ali i u obitelji te u igri s prijateljima. Pozvao ih je da priznaju svoje slabosti i grijeha i na taj način očiste svoja srca i pripreme ih za susret s Gospodinom.

Čuti Božji glas

Homiliju je biskup Antun započeo pitanjem učenicima jesu li im ove školske godine učitelji bili добри. Nakon njihova gromoglasnog »da«, upitao je i učitelje i profesore, jesu li im daci bili добри, na što su i oni potvrđno odgovorili. Rekao je da ih je tim pitanjima želio podsjetiti na činjenicu da učitelji svojim učenicima govore o istinama i zakonitostima života s ciljem da ih oni razumiju i po njima žive. Međutim, nastavio je biskup, često se zna dogoditi da učenici unatoč tome što slušaju učitelje, ne čuju dobro, odnosno ne razumiju ono što im oni govore. Kako steći tu sposobnost čuti i onda razumjeti, biskup je pojasnio na primjeru proroka Ilijie, o kojem govori današnje prvo misno čitanje. Ustvrdio je da nas Ilijin primjer poučava kako je važno razumjeti prirodi ova nas i njezine zakonitosti, ali da ćemo sami sebe cijelovito razumjeti tek ako pozorno, u tišini osluškujemo Božji glas i njegovu prisutnost u našem srcu. Ustvrdio je da su oni učenici koji su pozorno slušali svoje učitelje kako bi ih razumjeli i u sabranosti

otvarali svoje srce da bi se u njemu ostvarila Božja prisutnost i od nje živjeli, cijelovito provivjeli prošlu školsku godinu.

Po Božjoj mjeri

Govoreći o evandeoskom ulomku, koji nam prikazuje Isusa kako poučava autoritetom božanskog Učitelja, ponavlajući više puta rečenicu: »A ja vam kažem!«, biskup je naglasio da dok se drugi učitelji redovito oslanjaju na znanja naučena od stručnjaka i znanstvenika, Isus iznosi svoj vlastiti nauk. Biskup je pojasnio kako to znači da Isus nije netko tko je nesiguran u ono što govori, nego da on do dna poznaje stvarnost života i nastupa autoritetom Sina Božjega. S tim autoritetom Isus govori o braku kao neraskidivom zajedništvu muža i žene. Ako je Mojsije u određenim situacijama dopuštao rastavu braka, to je učinkozorno zbog tvrdice ljudskog srca. Isus nas želi poučiti kako da izlječimo tvrdvo srce. Razlog zašto nije dopušteno otpustiti bračnog druga, biskup je pronašao u činjenici da nitko nema pravo drugoga poniziti. Ustvrdio je da je pojednica nekome koga smo jednom izabrali za bračnog druga i rekli da ga volimo, reći da ga više ne volimo te ga otjerati od sebe te da se u trenutcima gubitka ljubavi valja oko nje truditi i drugoga prihvati. Naglasio je da nam je Bog, kad nas je stvorio, dodjelio dostojanstvo, a Isus nas poziva da ga čuvamo. Upozorio je da Isusovu riječ nije dovoljno samo čuti ušima, nego je treba usvajati i s srcem, rekavši da najbolje i najtočnije živimo kad nastojimo živjeti po njegovoj riječi. Kazao je kako bi želio da učenici katoličkih škola sve više otkrivaju Božju istinu o sebi, da vole sebe i druge na Isusov način i da iskuse kako je lijep i snažan život kad se ostvaruje u povezanosti s njime. Pozvao ih je da zahvale svojim učiteljima i roditeljima za sve ono dobro što čine za njih, ali iznad svega da zahvale Bogu za njegovu blizinu i snagu njegova Duha, koja ih pokreće da žive od njegove istine. Završavajući homiliju pozvao je svakoga pojedinog da u tišini svoga srca šapne Bogu da želi oblikovati svoj život po mjeri Božjega glasa u sebi.

Na koncu misnog slavlja biskup je čestitao učenicima na postignutim uspjesima ove školske godine i rekao da suosjeća s onima koji nisu baš bili najuspješniji, naglasivši da je i iskustvo neuspjeha važno za buduće živote bitke koji trebamo dobiti. Zahvalio je svima za sudjelovanje, osobito zboru Katoličke osnovne škole za pjevanje pod vodstvom učiteljice Ljube Šolić. Svima je zaželio da tijekom ljeta ne postanu prazni, nego da i u odmoru i igri budu ljudi čija se srca svakog dana ispunjavaju Božjom blizinom. Učenicima, učiteljima i svim školskim djelatnicima zaželio je blagoslovljeno ljeti i na sve njih zavazio Božji blagoslov.

UČENICI KATOLIČKE GIMNAZIJE OBILJEŽILI ZAVRŠETAK NASTAVNE GODINE

Iz škole nosimo u život samo ono najbolje

Povodom završetka nastavne godine 2015./2016. u Dvorani svete Terezije Avilske učenici Katoličke gimnazije s pravom javnosti upriličili su 8. lipnja prigodni program za djelatnike i prijatelje škole. Među uzvanicima su bili biskup Antun Škvorčević, osnivač škole, Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije te Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi. Na početku programa sve učenike i uzvanike pozdravio je Ivan Bedenić, ravnatelj Katoličke gimnazije, rekavši da se na koncu ove nastavne godine žele osvrnuti na ono što su na nejzinu početku zacrtali kao cilj, na ono što su tijekom nje zajednički proživjeli i što su tijekom nje ostvarili. Naglasio je da se Katolička gimnazija nastojala razviti

jati u smjerovima koji su ponešto različitiji od drugih i drugačijih škola, rekavši kako će njezini djelatnici i učenici i nadalje njezovati tu svoju posebnost.

Potom su učenici izvođači u pojedinim točkama programa prikazali što se kroz nastavnu godinu s njima događalo, u čemu su sudjelovali i što su zajedno provizljavati u radosti i suočavanju, posvjedočivši na taj način koliko je zapravo protekla nastavna godina bila bogata i dinamična. Zapjevao je školski zbor, učenik Mijo Radić na trombonu je zasvirao Ave Mariju, Matoša je krasnoslovila učenica Maja Grgić, a učenice Ana Maria Katanić i Anamarija Mandić prezentirale su projekt »Kako spasiti najmanjeg guštera u Hrvatskoj«. Animirani uradak, kojim je učenik Damjan Rengel

odjelotvorio ideju 2.a razreda i mentora Marijana Pavelića, nasmijao je sve nazočne, a pojedine točke programa složno je najavljavao voditeljski dvojac Mia Bošnjak i Petar Petrović.

Prigodnim riječima nazočnim učenicima i djelatnicima obratio se i biskup Antun, usporedivši tijek protekne nastavne godine s čitanjem knjige. Kad čitamo neku knjigu, sličivo je pojasnio, okrećemo njezine stranice i prenosimo misao vodilju koja se provlači cijelom knjigom i daje joj smisao. Rekao je da slično vrijedi i kad zatvaramo stranicu jedne nastavne godine i otvaramo novu, da se ono što daje smisao prethodnoj godini nastavlja u sljedećoj, istaknuvši da je u Katoličkoj gimnaziji Isus Krist taj koji daje misao protekloj godini i novoj koja će nastupiti. Zahvalio je učenicima i djelatnicima što su dopustili Isusu Kristu da bude smisao njihove međusobne povezanosti i rada u školi. Na kraju su se u jednu želju sjedinile želje osnivača i ravnatelja škole – da katolički gimnazijalci u život ponesu ono najbolje od ove godine i da to u svoje vrijeme urodi obilnim rodrom.

Održana radionica Centra »Pro vita et familia«

»Uloga roditelja u razvojnim fazama djeteta«

Centar „Pro vita et familia“ Požeške biskupije organizirao je 30. lipnja predavanje i radionicu za roditelje s djecom do prve godine života na temu „Uloga roditelja u razvojnim fazama djeteta“. Kroz predavanje i radionicu nastojalo se potaknuti pravilan razvoj djeteta u najranijoj dobi jer je upravo to vrijeme kada se stvaraju temelji za djetetov emocionalni i intelektualni razvoj. Kako je čovjek, a to znači i malo dijete, u potpunosti oso- ba na svim razinama svoga bića, na predavanju se

govorio s razine medicine, psihologije i teologije. Predavanje su održali doc. dr. sc. Andrea Šimić Klarić, Ana Matković, dipl.psiholog i Krinoslav Siroglavić, dipl.teolog, a radionicu Ivan Matković, bacc. radni terapeut.

Doc. dr. sc. Andrea Šimić Klarić govorila je o važnosti stimulacije motorike djeteta za njegov neurološki razvoj i istaknula kako se vježbanjem dolazi do povećanja broja veza među moždanim stanicama, čime se poboljšava neurološki razvoj djeteta u dojnečkoj dobi, a kasnije dijete ima veću šansu biti uspješnije. Praktičan način kvalitetnog ophodjenja s djetetom koji potiče psihomotorički razvoj pokazao je i pojasnio Ivan Matković, radni terapeut.

Psihologinja Ana Matković, ukazala je kako je prva godina života period intenzivnog razvoja djeteta jer se ono od gotovo bespomoćnog novorođenčeta razvija u dijete koje aktivno istražuje svijet oko sebe, a u tome mu najviše pomaže blizina roditelja koji pružaju ljubav, toplinu i zaštitu. Novije znanstvene spoznaje upućuju kako je postjanje duboke povezanosti s roditeljem preduvjet

za sazrijevanje osobnosti, a kvalitetna privrženost između djeteta i roditelja čini temelj na kojem djetete gradi ne samo odnos prema sebi, već i prema drugima koji ga okružuju. Stoga je važno da roditelji prepoznaju i prihvataju jedinstvenost dječjeg temperamenta i njegove potrebe udovoljavajući emocionalnom, duhovnom i fizičkim potrebama osjećajno i konzistentno.

Krinoslav Siroglavić naglasio je kako je glavna razlika između duhovne sfere i ostalih razina to da se od trenutka začeća čovjekovo tijelo i psiha razvijaju, a da je duh od začeća kompletan u čovjeku i da je upravo zato dijete, već u tom periodu, sposobno registrirati sve što nije pravda, nježnost i ljubav. Izostanak ljubavi u temeljnog odnosu unosi u dijete početni osjećaj krivnje i stvara duboko uvjerenje da „ne biti ljubljen ili voljen“ znači „ne biti dostojan ljubavi“. O odnosu između majke (oca) i djeteta ovisi i njegova otvorenost za Boga jer majčina duhovnost postaje i djetetova, usaduje se u samu njegovu srž. Stoga je uloga majke važna ne samo za fizički i emocionalni razvoj nego nadasve za duhovni.

POLAZNICI PROGRAMA ROMSKE ODGOJNE ZAJEDNICE POSJETILI POŽEGU

Najbolje rastu oni koji računaju s Bogom

U organizaciji Odbora Hrvatske biskupske konferencije za pastoral Roma, u Orahovici se od 27. lipnja do 4. srpnja održao program dopunskog oblika odgoja i obrazovanja za djecu Roma pod nazivom »Romska odgojna zajednica«. Voditeljica programa je s. Karolina Miljak, nacionalna ravnateljica za pastoral Roma. Cilj ovog projekta je promicanje medukulturalnog odgoja i obrazovanja koji uvažava kulturne posebnosti Roma u pastoralnom djelovanju i na taj način doprinosi očuvanju nacionalnog identiteta Roma u Hrvatskoj. U sklopu programa u petak 1. srpnja polaznici, njihovi učitelji i animatori posjetili su Požegu, susreli se s biskupom Antonom Škvorčevićem te razgledali gradske kulturne znamenosti i sakralne objekte. Pozdravljajući sve nazočne biskup Antun se zanimalo za dosadašnji tijek njihova programa u Orahovici, zahvalivši sestri Karolini i njezinim suradnicima koji ostvaruju ovu lijepu i vrijednu ideju dopunskog školovanja romske djece. Podsetio je djecu da im školovanje pomaže razumjeti stvarnost, kako bi se što bolje snašli u društvu

u kojem žive. Međutim, naglasio je da pri tom trebaju uvijek polaziti od činjenica da oni postoje zahvaljujući Bogu koji ih je smislio baš takvima kakvi jesu u njihovoj različitosti i koji im pomaže da mogu rasti, ne samo kroz fizički razvoj tijela, nego kroz duhovno izgradnivanje njihova bića. Jer, upozorio je biskup, u dubini našeg bića može se nastaniti pokvarenost, sebičnost i zloča te tako postajemo mračni iznudnici i na koncu propadnemo. Da se to ne dogodi, nastavio je biskup, pomažu nam učitelji i odgojitelji svojim nastojanjem da u nas uđe Božja prisutnost, svjetlo, dobrota, plenitost, ljubav, radost i mir. Naglasio je da najbolje rastu oni koji računaju s time da ih je Bog pozvao u život i da už njegova pomoć mogu biti jači od zla. Poželio im je radoštan boravak u Požegi i sretan nastavak putovanja u Voćin. Svakom je sudioniku biskup Antun poklonio svoju knjižicu »Obnovljena crkva i svetište Gospe Voćinske«, a oni su njemu darovali prigodnu majicu i kapu. Susretu je nazočio i Goran Lukić, ravnatelj Biskupijskog Caritasa, koji je za sve sudionike ovog odgoj-

no-obrazovnog projekta darovao odjeću. Nakon kraćeg odmora i okrjepe sudionici su pod vodstvom kancelara Josipa Krpeljevića pohodili i razgledali crkvu sv. Lovre te katedralu sv. Terezije Avilske. Usput su se kratko zaustavili pred samostanom časnih sestara milosrdnica te pred zgradom Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije.

Biskup Škvorčević posjetio nastrandale u nevremenu

Prvih dana mjeseca srpnja Požegu i okolicu zahvatilo je snažno nevrijeme u kojem su u poljoprivredne usjeve nastrandale i pojedine obiteljske kuće s namještajem. Požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji ravnatelja Biskupijskog Caritasa Gorana Lukića i župnog vikara iz Pleternice Marka Čubelića posjetio je 7. srpnja nastrandale obitelji u pleterničkom kraju, upoznao se s razmjerima štete u obitelji Antuna Cerovca iz Pleternice, Hrvaje Vidića iz Frklevaca te se zadržao u kući sedmeročlane obitelji Ivana Fridriha iz Frklevaca koja je pretrpjela najteže posljedice. Dogovoreno je da će Caritas Požeške biskupije nabaviti laminat i keramičke pločice za obnovu podova, kuhinjske štednjake, hladnjake i perilice rublja te namještaj za spavaće sobe. Uz materijalnu pomoć biskup je nastrandalima obiteljima obećao i molitvenu potporu te im poželio mir u srcu i uspjeh u obnovi oštećenih kuća.

Akcije biskupijskog Caritasa

U Godini milosrđa, koja nas snažnije poziva svjedočiti Božje milosrđe, Caritas Požeške biskupije odaziva se djelu milosrđa „Gladna nahraniti“ kroz akciju „Žetva“ koju kao i prethodnih godina organizira kroz srpanj i kolovoz. Cilj joj je prikupiti pšenicu, brašno i novčana sredstva kako bi obiteljima u potrebi osigurali najosnovnije potrepštine.

Biskupijski Caritas s pojedinim je mlinovima i silosima dogovorio prikupljanje pšenice na način da će svatko tko dovozi pšenicu u mlin ili silos dobiti mogućnost da dio pšenice donira za potrebe Caritasa, koja će se po završetku akcije samljeti u brašno i podijeliti najpotrebnijima. Jednako tako svi koji se žele uključiti u akciju mogu svoj dar u brašnu i novcu donijeti u svoje župe odakle će sva sakupljena materijalna i novčana sredstva na dekanatskoj razini biti podijeljena najpotrebitijima. U akciju je moguće uključiti se i uplatom na žiro račun Caritasa IBAN HR4223860021130011296. Sabirna mjesta u kojima se može ostaviti dar u pšenici i brašnu: AGROBIT d.o.o. u Brodskom Stupniku, MLIN LONČAREVIĆ u Brezini,

MLIN CEROVAC u Cerovcu, MLIN JERGOVIĆ u Donjem Lipovcu i Novoj Kapeli, KUTJEVO d.d. - Pj Požežanka u Požegi.

Caritas Požeške biskupije i ove godine pokreće humanitarnu akciju prikupljanja staroga papira pod nazivom „Star papir za nove knjige“. Cilj je akcije sakupiti što više staroga papira, a novcem dobivenim od njegove prodaje omogućila bi se kupnja školskoga pribora i novih udžbenika djeci iz siromašnih obitelji s brojnom djecom. Akcija je počela 1. lipnja i trajat će do 30. rujna ove godine, a u njoj se možete uključiti i novčanim prilogom na žiro račun Caritasa: IBAN4223860021130011296. Sakupljeni papir možete dostaviti u kontejner koji se nalazi u dvorištu Caritasa (Vukovarska 7, Požega) svakim radnim danom od 8.00 do 16.00 sati, a za sve dodatne informacije obratite se Caritasu na broj telefona 034/272-988. Pokažimo još jednom da imamo veliko srce za one najmanje i najpotrebitije te osigurajmo djeci bolju budućnost i dostojanstven život.

Ukorak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA C
Piše: Josip Kraljević

PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Covjek pored kojeg prolazim, kojeg izbjegavam, kojeg ne želim vidjeti, koji mi je blizu, i ipak nije moj bližnji – to je pakao. Mržnja je pakao. Mržnja, kao i ljubav, ima više razina i ostvaruje se na više načina. Temeljni pak zakon života je ljubav. Tko ga ispuni, taj je božanski čovjek. Uломak iz Knjige Ponovljenog zakona u prvom čitanju objavljuje nam kako je jedini razlog, zbog kojeg je Bog učinio Izraela svojim narodom, Božja ljubav i vjernost jednom danoj riječi. Za one koji su odabrani to ima za posljedicu da trebaju ljubiti Boga svim srcem i svom snagom. To znači, slušati Božji glas i slijediti njegovu riječ, jer ona nije daleka, tuđa i teška riječ. Ona ne ide iznad naših snaga, ona nam je bliska i mi možemo po njoj živjeti. Nekoliko narednih nedjelja u drugom čitanju slušat ćemo ulomke iz poslanice Kološanima u kojima Pavao pobija kriva naučavanja koja su iz židovstva prodrila u mlade kršćanske zajednice. Sveopće i središnje

mjesto Krista u stvorenom svijetu i u životu ljudi nespojivo je s poimanjem da uz Krista treba štovati također kozmičke moći i sile te se i dalje držati židovskih predaja. Krist je prije svega, on je dubinski prisutan u svemu, jer u njemu prebiva sva punina božanstva. Po njemu smo otkupljeni i pomireni s Bogom. U evanđeoskom ulomku slušamo dva pitanja nekog pismoznanca: »Što mi je činiti?« i »Tko je moj bližnji?«. Odgovor na prvo pitanje znade sâm; on se nalazi u spisima Starog zavjeta (Pnz 6, 5 i Lev 19, 18). Međutim, odgovor na drugo pitanje ne zna, stoga mu ga Isus daje prispodobom o milosrdnom Samaritanu. Bliznji je onaj kojemu je potrebna naša pomoć. »Bližnjik, dakle, nije tek onaj drugi, već čovjek u kojem me Bog susreće i poziva u svoje zajedništvo. »Pismoznanac nije znao tko je njegov bližnji, jer nije vjerovao u Isusa«, protumačio je sv. Ambrožije. A znademo li mi tko je naš bližnji? ■

ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Tko ozbiljno računa s time da će u svom životu susresti Boga? Kakav bi to bio Bog kojega bi čovjek negdje nekako mogao susresti? No, Bog je tu, i on dolazi; ne doduše u svom »božanskem obličju«, nego jednostavno kao čovjek, prijatelj, stranac, kao onaj koji nas treba. Dolazi onako kako on želi, ne onako kako smo mi sebi zamislili. U ulomku iz Knjige Postanka slušamo kako je Abraham u svom šatoru ugostio nepoznate putnike. Abrahamovo gospodarstvo i Božje obećanje u središtu su ove pripovijesti. Bog je k Abrahamu došao nenadano i nemametljivo, a on ga je primio kao gosta tuđinca i postao njegov prijatelj. Novi ulomak iz poslanice Kološanima uči nas da biti u Kristovoj službi znači sudjelovati u nošenju njegova križa. Apostol Pavao je u zatvoru zbog navještanja Evanđelja, i ta činjenica njemu je razlog duboke radosti, jer ona potvrđuje njegovo zajedništvo

s Kristom. I evanđeoski ulomak današnje nedjelje govori o gostoprimgstvu. Isus dolazi u dom svojih prijatelja i daje se ugostiti. No, ono što on svojim prijateljima želi dati, veće je od onoga što od njih prima. On je došao služiti svojom Riječu, on sâm je Božja Riječ za nas. Tu Riječ primiti, vjerom čuti i djelom ostvariti, to je ono što je važno. Marija je brže od svoje sestre Marte shvatila da su vjera i ljubav moguće samo kroz susret s Isusom i slušanjem njegove Riječi. Gostoljubivost se smatrala sredstvom za iskupljenje od grijeha. Jedan od razloga da se kršćanstvo brzo i snažno proširilo svijetom, bila je upravo gostoljubivost. U biblijskom smislu gostoljubiv je samo onaj koji poziva tuđinca koji je u potrebi da bude primljen. Tko k sebi poziva samo one ljudi od kojih ima neke koristi, taj u biblijskom smislu nije gostoljubiv (Lk 14, 12-14). ■

SEDMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Pronaći prijatelja može samo onaj koji je u stanju biti prijateljem; slobodan sobom raspolagati i spremjan sebe darovati. Prijatelj može tražiti bilo što, i uvijek je tu kad ga prijatelj treba. Bog je svetac i gospodin; no, on je također i prijatelj, i to jedini. On je tu za nas, i mi smo mu potrebni. U prvom čitanju slušamo kako se Abraham usuđuje s Bogom pravdati i cjenjati. Nije to neka naivna pričica, već je tu riječ o Božjoj pravednosti, i zapravo o Bogu kao takvom. Abraham u dubini svoje duše nazire istinu o kojoj govori današnje evanđelje, naime da je »sudac svega svijeta« također prijatelj, otac (Lk 11, 8). On sudi drugačije nego ljudi, ne ravna se po zakonu velikih brojeva. Nekolicina pravednika je dovoljna da bude spašeno mnoštvo bezbožnika (usp. Post 18, 25). U konačnici ostat će jedan jedini pravednik, koji mnoge spašava – ljubljeni Sin.

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Ništa od onoga što mislimo da znamo, želimo i imamo ne ostaje kako je bilo, pa ni mi sami. Je li dakle prolaznost jedino što traje? Bliži smo istini kad pitanje postavimo drugačije: Čovjek kojemu je Bog progovorio i kojega je zavolio, može li takav čovjek ikada iščeznuti kao da se ništa nije dogodilo, kao da ga živi Bog nije susreo? Knjiga Propovjednikova, čiji ulomak se navješta u današnjem prvom čitanju, je neobična knjiga Starog zavjeta. Njezin autor sebi i svojim čitateljima postavlja mučna i neugodna pitanja, na koja nije pronašao odgovora ni u filozofiji niti u teologiji svog vremena: Što je čovjek? Za što živi? Što mu koristi bogatstvo i znanje kad to sve smrt na koncu uništi? U današnjem evanđelju ta se pitanja ponovno javljaju, doduše u potpunu drugačijem ozračju. Svekoliko bogatstvo propada, no postoji jedno bolje bogatstvo, ono »pred Bogom«; to se bogatstvo ne sastoji u

onome što čovjek posjeduje, već u onome što je Bog od njega učinio. Novi život zajedništva s Kristom ne iščekujemo tek u budućnosti, jer smo u krštenju već sada u Kristu postali novo stvorenje. To novo će se uobičiti u našem životu sada i ovdje. Ne pobožne riječi, nego vjerodstojno življenje može učiniti vidljivom Kristovu istinu i ljubav. Evanđeoski ulomak pokazuje kako se zajednica Isusovih učenika treba ponašati u ovom svijetu s obzirom na pitanje posjedovanja materijalnih dobara. Imetak i uspjeh donose sa sobom opasnost da se čovjek ogluši na Božje zahtjeve i postane »praktični ateist«, čovjek bez Boga, koji više nije sposoran razumjeti Božju stvarnost. Kao siromašni ljudi i zajedno sa siromašnim ljudima svake nedjelje slavimo euharistijsku gozbu. Krist je radi nas postao siromašan, i svojim nas je darom obogatio. ■

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Biti budan znači znati što se događa, i biti spremjan za ono što dolazi; u vjernosti služiti sadašnjosti, u vjeri biti odvažan za budućnost. Kad stado spava, pastir mora bdjeti da bi otklonio opasnost, ali također da bi video znakove nade, da može tražiti putove u budućnost. Današnji ulomak iz Knjige Mudrosti nalazi se u kontekstu poglavljâ koja opisuju moćno djelovanje božanske Mudrosti, koje je očitovalo u izlasku Izraela iz Egipta. »Ona noć« (18, 6) je noć u kojoj su pobijeni svi egipatski prvorodenci (Iz 11, 4-7; 12, 29). Oci, to jest Izraelci, na to su bili pripremljeni; za njih je to bila noć bdišnja, kao što je i Bog bdio nad Izraelom. Današnje nas evanđelje također opominje da budemo budni za dan Gospodnjeg dolaska. Cijela poslanica je upućena onim kršćanima koji su u vjeri postali umorni i nesigurni. Vjera je nešto više od smatranja da su određene rečenice točne: ona svoj temelj ima u Božjoj vjernosti, i svoj uzor u velikim likovima starog i novog doba počevši od Abrahama, praoca naše vjere. Vjera je potvrđni odgovor čitavog čovjeka Božjoj riječi i volji u sadašnjem svijetu. Samo kod Luke nalazimo utješnu riječ za »malo stado«. Zajednica Isusovih učenika u svijetu je bespomoćna manjina, nekoč i danas. Ipak, Crkva je usmjerena na širinu i na ono što je sveopće. Onima koji vjeruju pripada budućnost, »kraljevstvo«. Sad je vrijeme budnosti i iščekivanja dana Gospodinova dolaska. Nije toliko važno kako je maleno ili veliko »malo stado« koje se sabire oko oltara. Važno je da ono postane mjesto Božje prisutnosti, jer svijet se s oltara obnavlja i spašava. ■

DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Pokreće li nas još uvijek pitanje hoćemo li se spasiti, i pitanje je li malo ili mnogo onih koji će na Božjem судu biti spašeni? Postoji otprilike milijardu kršćana, no unatoč toj činjenici svijet je pun mržnje i straha. Straha od života, od budućnosti, od ljudi. »No, povremeno se pojavi neki kršćanin, i gdje se on pojavi, svijet se čudom čudi«, reče nedavno jedan kršćanstvu neskloni kritičar. Prorok, koji progovara u trećem dijelu Knjige proraka Izajie, živio je na prijelazu iz 5. u 4. stoljeće prije Krista. On svoj pogled usmjeruje prema budućnosti: nakon suda nad zemaljskim narodima, Bog će neke od spašenih pogana razaslati po svijetu. Oni će biti svjedoci Božje moći i znak sabiranja i spasenja sviju. Narodi trebaju naučiti u povijesnim događajima prepoznavati Božju vladavinu. Ljudsko stanje je obilježeno slabosu i nesavršenošću; čovjek još nije dovršen. Sam Božji Sin je došao u slabosti, da nama pomogne. Upoznao je napast, patnju i smrt; naučio je biti poslušan. Zajednica njegovih učenika također mora biti spremna proći tešku školu poslušnosti. Cilj je toga Božje odgajanja: izlječenje, mir, život. U današnjem evanđeoskom ulomku Isus govor i o uskim i zatvorenim vratima te o pripuštanju svih naroda u kraljevstvo Božje. Broj spašenih poznat je samo Bogu. Uломak završava obećanjem za sve narode svijeta: bit će više spašenih nego što to mnogi u svojoj uskogrudnosti mogu pojmiti. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREĐENIK: Ivica Žuljević

UREĐNIČKI KOLEGI: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Valentin Soldo • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREĐNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax: 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

veliki uzor za zajednicu učenika koja treba opstati u raznim nevoljama »borbe«, to jest, sačuvati svoju vjeru. Suprotstavljanje vjeri ne mora biti izvanjska krvava borba. Ništa manje nisu opasne vlastite poteškoće i ravnodušnost okoline. Organje u Bibliji slika za Božji sud. Isus je na putu u Jeruzalem. Straši ga čas odluke, ipak on za njim čeze. Ono što se izriče riječu »krštenje«, isto je onome što se izriče riječu »organje«. Obje se riječi mogu razumjeti polazeći od Duha Svetoga: Duh Božji je organj, u kojem će se sve biti provjereno, pročišćeno i u čistoci dovršeno. Tek kad zrno padne u zemlju i urodi obilnim plodom, vidi se što je bilo u njemu. Božja Riječ je tek onda izgovorena kad je Onaj koji je postao čovjekom umro i uskrsnuo. (H. Urs von Balthasar). ■

DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Čovjek kojemu uopće nije stalo do toga da bude bogat i da se uzdiže na društvenoj ljestvici, koji jednostavno želi biti dobar i služiti, tako je rijetka pojava da se gotovo čini sumnjivim. Zaradivati, imati, potvrđivati se, izgleda poželjnije od biti dobar i ništa ne imati. Ponižnost u našem svijetu malo vrijedi, baš kao i nevinost. No, samo onome tko je ponizan Bog može reći: »Prijatelju, pomakni se naviše!« Ono što učitelj mudrosti naziva skromnošću, više je od pameti i uljednosti. Riječ je o temeljnom stavu čovjeka prema Bogu i bližnjemu. U ponižnosti su strahopštanje i povjerenje, solidarnost, suošćenje i ljubav. Hrabrost za služenje, kako je Isus svojom riječju učio, i svojim djelom pokazao. Poslanica Hebrejima nas uči da je Stari zavjet bio privremena i pripravna uredba za objavu Novog zavjeta, čiji je posrednik Bogočovjek

DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

Poniznost ima najprije veze s Bogom, potom s ljudima, ali nikad s glupošću. Samo onaj tko je postao mudar, samo pravi i zreli čovjek može biti poniran. On ide svojim putem korak po korak, od slobode do slobode. On ide za Isusom. Na početku svog vladanja kralj Salomon je od Boga izmolio mudro i pronicljivo srce. U prvom čitanju čujemo da i pisac Knjige Mudrosti moli za mudrost. Potrebno je za nju moliti. Studij i razmišljanje sami to ne čine. Jasnoća duha i zapaljiva iskra ne daju se ničim iznudit; nju se može samo izmoliti i primiti kao dar. Pavlova poslanica Filemonu je veoma osoban spis. Odbjegli Filemonov rob imenom Onezim došao je s Pavlom u zatvor. Pavao ga je krstio i zavolio. Sada ga šalje natrag k Filemonu. On ne traži onozimovo oslobađanje od ropstva; ne dovodi u pitanje društveni poredak svog vremena. Kad ljudi koji vjeruju u Krista jedni druge prihvataju kao braću, iz toga će nužno proizaći pravedni društveni poredak. Isusov put vodi u Jeruzalem, na Kalvariju. Tko s njime želi ići, mora znati uvjete: odricanje od posjedovanja, obitelji, prijatelja, braka, pa i vlastitog života. Isus od sviju ne traži isto, a od nikoga ne traži nemoguće. On svakoga poziva na njemu vlastit put. Veće odricanje, koje se traži od pojedinaca, zapravo je veća ljubav na koju su pozvani. Kad činimo spomen na Isusovu žrtvu predanja, molimo za dar Duha Svetoga: za ljubav, koja je Isusa dovela na križ i dovršila njegovu žrtvu. ■

GODIŠNJI ANTUNOVSKI KONCERT U POŽEŠKOJ KATEDRALI Glazba nas uzdiže do neba

U predvečerje spomendana sv. Antuna Padovanskog, prezbitera i crkvenog naučitelja i imendana biskupa Antuna Škvorčevića, požeški Katedralni zbor pod ravnjanjem Alena Kopunovića Legetina, orguljaša i dirigenta, priredio je 12. lipnja tradicionalni godišnji „Antunovski“ koncert. Uz brojne ljubitelje sakralne glazbe, koji su ispunili požešku Katedralu, bili su nazočni biskup Antun Škvorčević, bjelovarsko-krijevački biskup Vjekoslav Huzjak, požeško-slavonski dožupan Ferdinand Troha te drugi predstavnici javnog i kulturnog života grada Požege.

Na koncertu su izvedena sljedeća djela: Misericordia Domini (Giuseppe Pitoni); Der Herr ist mit mir (Dietrich Buxtehude, BuxWV 15); Erschallet, ihr Lieder, erklinget, ihr Saiten (J. S. Bach, BWV 172); Sonata za violinu u F-duru (A. Vivaldi, RV 2, Andante - Allemande Allegro); Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren (J. S. Bach, BWV 137); Sonata za obou u a-molu (G. Ph. Telemann, TWV 41:A3, Andante - Vivace); Canonadade (C. Balbastre, solo orgulje); Koncert za 3 trublje, 2 oboe, timpani i gudače u D-duru (G. Ph. Telemann, TWV 54:D3, Intrada - Allegro); Sei getreu bis in den Tod (J. Christoph Bach); Wir danken dir, Gott, wir danken dir (J. S. Bach, BWV 29) i Das Lamm, das erwürget ist (J. S. Bach, BWV 21). Uz raspevane glasove članova Katedralnog zobra nastupili su i svirači: Vlatka Peljhan (violina), Viktorija Gubo (violina), Jelena Djapić (oboa), Jelena Krajačić (oboa), István Matay (fagot), Dario Teskera (trublja), Krešimir Fabijanić (trublja), Matija Šeremet (trublja) i Ivan Radoš (timpani).

Oduševljenje izvedenim vokalnim i instrumentalnim skladbama publike je izazila dugotrajnim pljeskom. Potom je Josip Devčić, generalni vikar, u ime svih nazočnih biskupu Antunu uputio imendansku čestitku, rekavši da glazbom uspijevamo izraziti ono što ne možemo izreći riječima ni Bogu, a ni jedni drugima, pozvavši tako nazočne da mole za svog biskupa. Zahvalivši na čestitci biskup Antun najprije je rekao da nas je glazba još jednom uzdigla do neba. Posvjedočio je svoje divljenje pred stvarnošću da se iz glazbenog instrumenta, koji je izrađen od neživog materijala, može izmamiti nešto tako užvišeno i živo kao što je glazba. Ako se ta sposobnost krije u beživotnom glazbenom instrumentu, što li je sve u stanju ostvariti živi čovjek kad ga Bog, najveći umjetnik, uzme u svoje ruke,

zapitao je biskup Antun, odgovorivši da se upravo to događa u životima svetaca. Zahvalio je pjevačima i sviračima što su nam večeras kroz glazbu posvjedočili da se i s nama može dogoditi ono što Bog izvodi u svojim svecima. Zahvalio je svim nazočnim što nastoje njegovati duh i duhovnost u gradu Požege, za pažnju koju su mu iskazali dolaskom na koncert, kao i za molitve kojima podupiru njegovu biskupsku službu. Osobitu riječ zahvale uputio je bjelovarsko-krijevačkom biskupu Vjekoslavu te predstvincima javnog i kulturnog života grada Požege.

Potom je Katedralni zbor nazočne nagradio ponovnim izvođenjem jedne od najsnažnijih Bachovih skladbi ove večeri, završnim koralom iz kantate »Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren«

KONCERT ZBORA MEDICINSKIH SESTARA U CRKVI SV. LOVRE

“Mariji s ljubavlju” na rođendan sv. Ivana Pavla II.

Prigodom rođendana sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, 18. svibnja u crkvi sv. Lovre u Požeži pjevački zbor medicinskih sestara «Immaculata» iz Požege priredio je koncert pod nazivom »Mariji s ljubavlju«. Među brojnom publikom na koncertu je bio nazočan i biskup Antun Škvorčević.

Nakon uvodne skladbe »Svi u glas« pozdravnu riječ uputila je Mira Ilić, predsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSiT). Spomenula je da je papa Ivan Pavlo II., utemeljitelj Požeške biskupije, rođen na današnji dan prije 96 godina i da je za sebe rekao kako je »sav Marijin« što je stazio i u svoj grb te da mu ovim koncertom želeskazati poštovanje.

Slijedio je zatim koncert na kojem su izvedene različite marijanske pjesme. Kao gošća izmenadenja na koncertu je nastupila pjevačica Vesna Pisarović, rodom iz Požege, otpjevavši Ave Maria, ariju iz rock-operе Gubec-beg.

Na završetku programa nazočima se prigodnim riječima obratio biskup Antun koji je podsjetio kako nas u Hrvatskoj s mnostvima kipova i slika u nebrojenim crkvama i kapelama prate Marijine blage, tople, majčinske oči čiji nam pogled svjedoči o njezinoj

bezgraničnoj ljubavi za čovjeka i pomoći koju nam je napose u svojim svetištima iskazivala. Kazao je da nas njezin pogled prati i s drevnih freski u crkvi sv. Lovre na kojima se nalazi čak šest Marijinih likova. Zahvalio je medicinskim sestrama što su nam pjesmom omogućile prepoznati njezin pogled i ujedno osjetiti odanost i pobožnost hrvatskog čovjeka prema Isusovoj Majci. Osvrnuvši se na rođendan sv. Ivana Pavla II., rekao je da je ponosan što je baš on naš utemeljitelj. Podsjetio je na njegovu veliku ljubav i privrženost Blaženjoj Djevici Mariji, zaključivši da, onaj tko je sav Marijin, ujedno je sav Isusov kašto je to ona bila. Naglasio je da su medicinske sestre izborom Marije za zaštitnicu svoje Udruge posvjedočile kako žele biti potpuno Isusove, prepoznajući ga i služeći mu u bolesnicima s kojima se on poistovjetio.

Za orguljama je bio i zborom ravnao Tomislav Jurić, a solističke dionice je pjevao tenor Kristijan Kostić.

Krštenja u obiteljima s brojnom djecom

U Virovitici kršten Tomislav, peto dijete u obitelji Menčik

U Župi bl. Alojzija Stepinca u Virovitici 17. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje tijekom kojeg je podijelio sveto krštenje dječaku Tomislavu, petom djetetu roditelja Zdeslava i Marijane Menčik. Pozdravljajući nazočne, na početku misnog slavlja biskup je rekao da je došao radovati se, čestitati i zahvaliti roditeljima malog Tomislava, koji će primiti sveto krštenje, rekavši da nema većeg događaja u Hrvatskoj od rođenja novog života jer se u tom događaju ostvaruje Božji naum koji ne traje tek nešto malo vremena, nego ostaje za vječnost. Osobito je pozdravio ovogodišnje krizmanike nazočne na ovom slavlju.

Homiliju je počeo pitanjem po kojim mjerilima određujemo je li nešto dobro ili nije pa onda na temelju toga odgovaramo jesmo li dobro ili nismo. Podsjetio je nazočne da se svi mi pojavitujemo na ovom svjetu ranjeni zlom i grijehom, kojeg sv. Jakov u prvom čitanju naziva pohotom, pojasnivši da je pohota negativna strast u nama, koja je povezana s našom sebičnošću. Naglasio je da kada god se sebičnost pojavi u nama ona onda otruje sve u nama i oko nas i stvara ružno i teško društveno stanje. Ustvrdio

je da smo nemoćni pred tim stanjem, rekavši da o njemu često pripovijedamo i žalimo se kako ne valja, ali da redovito na tome ostajemo. Sveti Jakov nam poručuje da se zlu možemo oduprijeti jedino tako da se približimo Bogu i njemu se podložimo i to tako da najprije spoznamo istinu da je Bog taj koji se prvi približio nama u Isusu Kristu, zauzevši zadnje mjesto, čime je slovio strategiju Zlog koji čovjeka nagovara da sebe u svojoj sebičnosti stalno stavla na prvo mjesto i da sve što prima, prima iz sebičnosti. Biskup je naglasio da nas Isus u današnjem evangeliju poučava i potiče da Boga uvijek stavljamo na prvo mjesto. Protumačio je da stavljati Boga na prvo mjesto u našem životu znači znati primati Božji dar iz poniznosti kojeg je ime ljubav. Taj stav primanja Isus nam je zorno prikazao stavljanjem djeteta u središte, rekavši da tko s takvim stavom prima dijete, zapravo prima samog Isusa, odnosno Oca koji ga je poslao k nama. Ustvrdio je da obitelj Menčik svoje peto dijete nije primila iz sebičnosti, nego iz poniznosti i žrtve ljubavi i da zadnju riječ u životu njihova Tomislava, koji po svetom krštenju ulazi u dinamizam Božje ljubavi, neće imati zlo i smrt, nego

Božja ljubav i život. Završavajući homiliju pozvao je sve nazočne da Bogu omoguće da im u njihovim životima bude bliži, da bude na prvom mjestu i da se tako u njima očituje moć njegove ljubavi.

Na koncu misnog slavlja biskup je roditeljima čestitao krsni preporod njihova djeteta, zaželjevši im da budu radosni i ponosni što su se opredijelili biti na strani života.

Krštenje šestog djeteta u obitelji Hadela u Vrbju

Biskup Antun Škvorčević pohodio je u nedjelju 3. srpnja Župu sv. Josipa u Vrbju i ondje predvodio misno slavlje tijekom kojeg je podijelio sakrament svetog krštenja Stjepanu, šestom djetetu Mihaela i Ane Hadela. S njim su koncelebrirali župnik Željko Volarić i suradnik u Katehetском uredu Nikola Legac. Na početku misnog slavlja pozdravio je nazočne vjernike rekavši da je punin svog života. Žrtva i ljubav su formule Božjeg bića kojima je slonio okove smrti, ustvrdio je biskup i upitao zašto onda tražiti neku drugu ljudsku formulu i iznositи neke ljudske teze i tvrdnje, kad se istina o nama, ranjenim bićima, nalazi u Isusovu križu. Pozvao je nazočne da svoje životne rane sjedine s Isusovim ranama i da na taj način ona snaga žrtve i ljubavi koja je pobijedila u Isusu, pobijedi i u njima. Osvrnuvši se na današnje evanđelje, u kojem Isus svoje učenike, rasterećene nepotrebni i suvišnii materijalnih dobara, šalje propovijedati kraljevstvo Božje, biskup je ustvrdio da je to posao koji je Bog započeo u Isusu Kristu i koji treba dovršiti u svakome od nas. Upozorio je da se taj posao ne može izvršiti oslanjanjem na naše ljudske mogućnosti, osobito one materijalne naravi, nego samo pouzdanjem u Božju moć i u posvemašnjem predanju njemu. Rekao je da obitelj Hadela svojim opredijeljenjem za život svjedoči da je njihova sigurnost zajamčena pouzdanjem i povjerenjem

u Bogu. Potaknuo je nazočne da i oni pođu u život Isusovim putem, puni pouzdanja u Boga i sigurni da će njegova ljubav u njihovim životima ostvariti smisao i puninu. Put koji nije Božji, upozorio je biskup, je put sebičnosti, praznine i mraka; praznina i mrak proždiru i od njih se ne može živjeti. Izrazio je uvjerenje da se obitelj Hadela sa svojim šestim djetetom upisala u knjigu imena na nebesima. Pozvao je nazočne da pomognu svaku takvu obitelj, svakog takvog čovjeka koji računa ozbiljno i iskreno s Bogom i po njegovu naumu živi. Zaželio je obitelji Hadela blagoslovjen životni put na koji su hrabro s Bogom krenuli.

U crkvi svira čak pet malih sviračica

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Zupa Kaptol jedna je od onih u kojoj se svaki dan svira i pjeva na misnim slavljima. Razlog tome je što u župi pored svirača koji vode veliki župni zbor, Josipa Prajza i Ljubice Maljur, sviraju male sviračice. S njima je ova župa uistinu bogata. Ima ih čak pet. To su Marija Ljubica Nosić (5. r.), Anita Kalauz (5.r.), Marijana Nitraj (5.r.), Jacinta Lisec (6.r.) i Dora Marija Marić (7.r.).

Sve je počelo prije četiri godine, za vrijeme duhovno-rekreativnog odmora na Krku, gdje je ministrante i male pjevače poveo župnik Josip Klarić. Dora Marija, inače učenica klavira Glazbenе škole, tada je ponijela blok-flautu, ali kako na njoj nije moguće svirati sve pjesme, župnik je vidjevši njezin talent predložio da na sintesajzeru nauči svirati neke pjesme. Njoj se uskoro pridružila i Jacinta koju je tetka naučila svirati.

– U početku smo imale strah svirati na misi jer smo se bojale da ćemo pogriješiti i da će nam se netko smijati, ali uskoro smo to dobro uvježbale pa smo počele svirati i na nedjeljnim misama. Sada redovito na jednoj nedjeljnoj misi sviramo mi - objasnila je Dora Marija kojoj je draga da na ovakav način može uzvratiti Bogu za svoj talent.

Najrevnija sviračica je Jacinta koja svira gotovo svaki dan. – Sretna sam što mogu ići tako često na misu i na ovaj način slaviti Boga - kazala je Jacinta.

Vidjevši njih dvije kako sviraju u crkvi, nauciti ovu vještina poželjele su i Marija Ljubica, Anita i Marijana. Godinu dana polazile su tečaj

sviranja sintesajzera te i one sada redovno sviraju.

– Velika mi je čast što sada mogu svirati u crkvi- istaknula je Anita dok je Marija Ljubica dodala da joj sviranje pričinja posebnu radost i zadovoljstvo.

Marijana je dodala da joj je draga što kroz sviranje i ona može nešto dati Crkvi.

Zbog njihove spremnosti da sviraju u crkvi posebno je radostan njihov župnik Josip Klarić. -Radosni smo što u liturgijskom slavlju sudjeluju i djeca koji imaju glazbenog dara. Na taj način naša liturgija je još bolja i svečanija. Zahvalan sam njima, njihovim roditeljima, ali i Bogu za to - naglasio je župnik.

Pavla Radičevića, dobrodržecega 82-godišnjaka iz Magić Male, zatekli smo u lijepo uređenom i rascvalom dvorištu. Iako sada živi sam sa sinom Ivanom, obojica se trude da kuća i dvorište izgledaju lijepo i uredno, kao da svime ravna „ženska ruka“.

Pavao je sa svojom suprugom, rame uz rame, godinama rezbario, iako tvrdi da je ona bila

REZBAR PAVAO RADIČEVIĆ (82) IZ MAGIĆ MALE

Ponosan na kip sv. Ivana Krstitelja koji je sa suprugom izradio za kapelu

Piše i snimila: Višnja Mikić

glavna za sve. Uđavši se za Pavla, došla je u Magić Malu iz Štvice, poznatog sela vrsnih rezbara pa je Pavao učio rezbariti od punca, ali se i sam prilično razumio u drvo.

– Učio sam ja i stolarski zanat, a jedno vrijeme sam radio u Požegi s tesarima. Kasnije smo žena i ja rezbarili kod kuće, tako da sam upoznao dušu drveta. Prvi drveni suvenir bila je kepčija. Rezbarili smo još vase, ukrasni pribor za jelo te kipove i slike svetaca - objašnjava Pavao.

Suprugu mu je Bog pozvao k sebi prije šest godina. Sa sjetom Pavao priča o tim vremenima kada se puno i dugo u noć radilo, ali bili su zajedno i borili se za obitelj. Ponavlja kako je supruga u svemu bila „glavna“, a on samo pomoćnik. Njihovi predmeti bila su prava mala umjetnička djela koja su uspješno prodavali za zagrebačke „Rukotvorine“ pa čak u Sloveniju i dalje. -Naši proizvodi nikada nisu stajali, nego

su odmah našli kupca jer se nismo borili za količinu, nego za kvalitetu - ističe Pavao koji je uvek nastojao vjernički živjeti.

Dodaje kako je supruga za života puno molila te s radošću izradivala svetačke likove u duborezu, u čemu joj je i on pomagao. -U duborezu je izradila motive Srce Isusovo i Marijino, zatim kipove Majke Božje, sv. Antuna i druge.

Pavao je posebno ponosan na veliki duborez „sveti Ivan krsti Isusa u Jordanu“ koji su njegova supruga i on izradili za kapelu sv. Ivana Krstiteљa u njihovu selu. – Dugo smo na njemu radili, ali naš se trud isplatio. To je prekrasan uradak – poručuje Pavao.

Teško mu je bez supruge, ali živi u vjeri i nadi da će se ponovno susresti. A dok je u ovoj „suznoj dolini“, ode povremeno do njezina groba, prebire uspomene i sjećanja. To nikad ne blijeći pa ni u kasnim godinama života, za koje Pavao zahvaljuje Bogu, kao i za solidno zdravlje.